

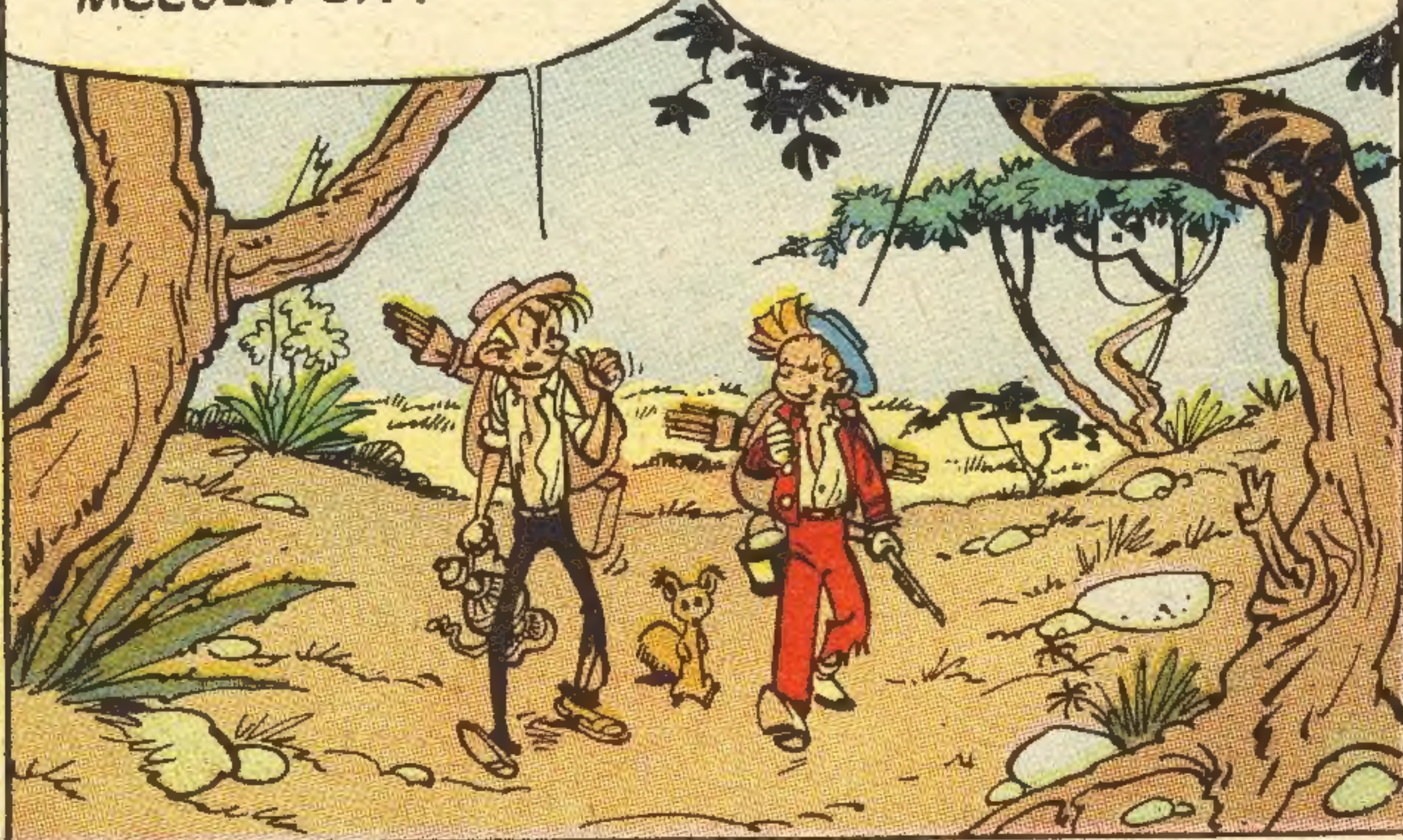
ROBBEDOES

HOERA, DAAR
IS ONS JEUGDBLAD!...
VLUG!... EENS GAUW ZIEN
OF BUCK DANNY EN ZIJN
VRIENDEN HET RUBBERBOOTJE
ZULLEN BEREIKEN DAT DOOR
HET Vliegtuig IS NEER-
GELATEN...

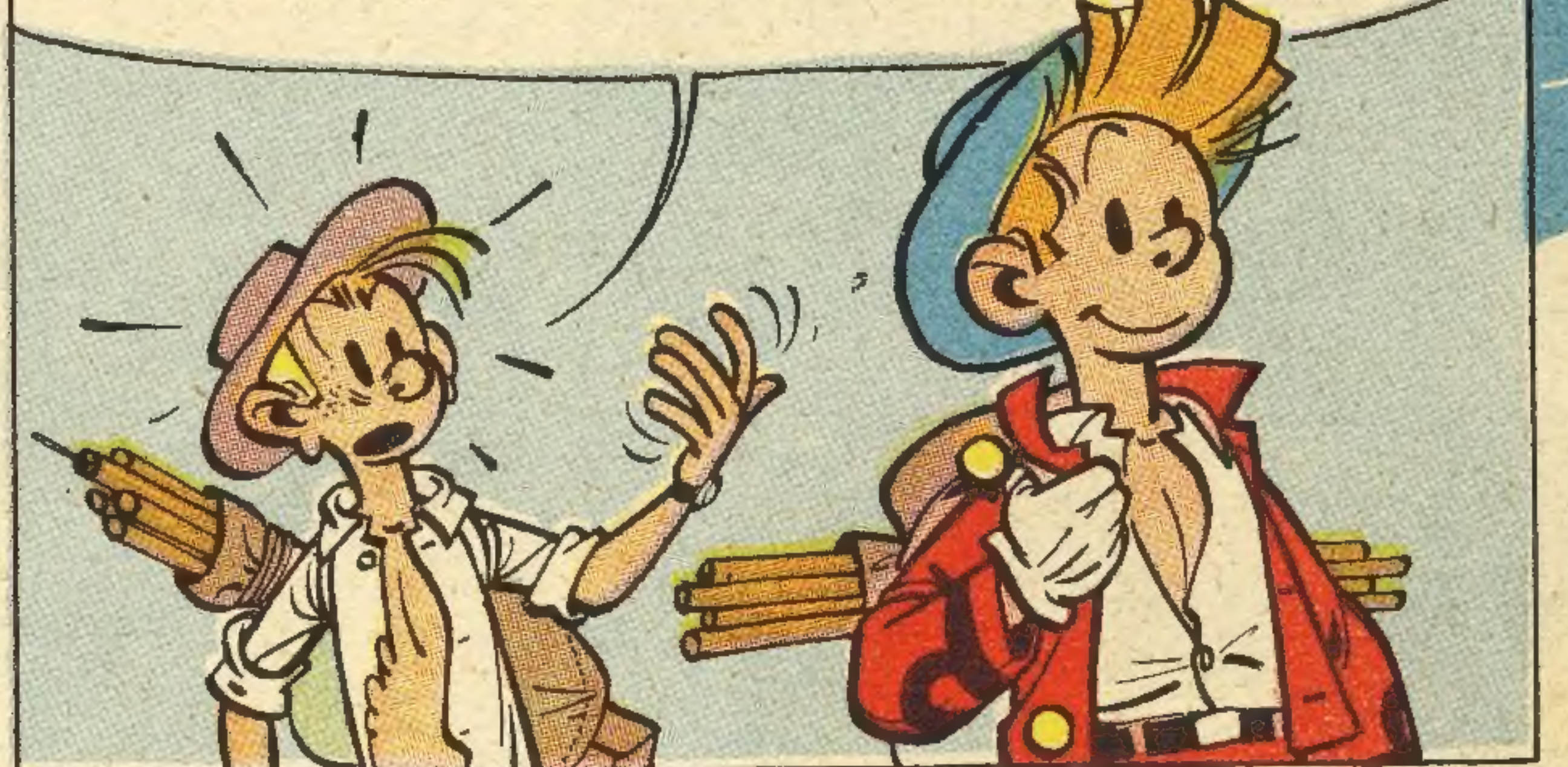
Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 689. — 11 Juni 1953. — 24 bladzijden

EN WIL JE ME NU EENS
UITLEGGEN WAAROM
WE AL DIE ROMMEL
MEESLEPEN!

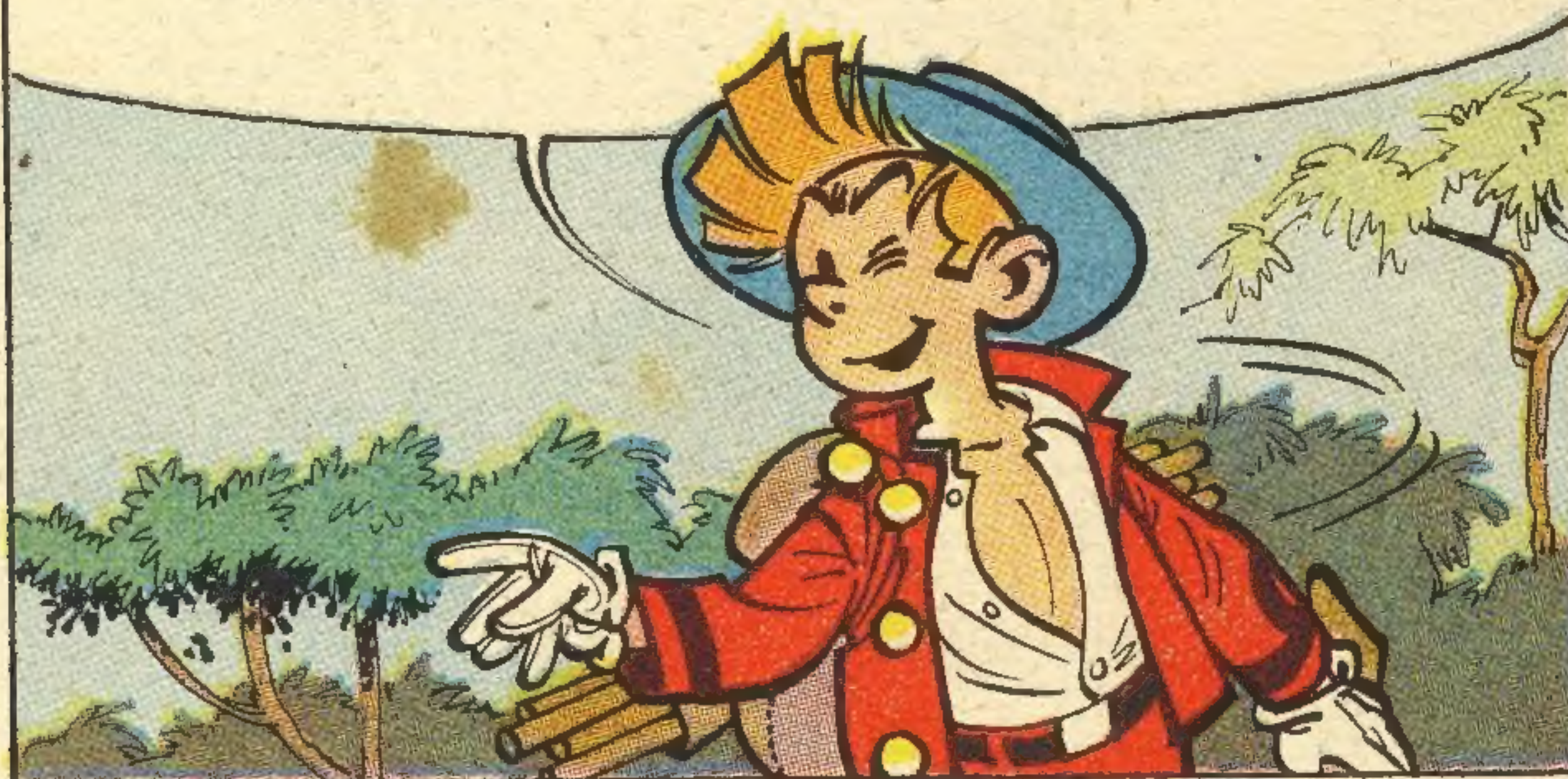
WEL WE GAAN HIER
KAMPEREN EN OP
NEUSHORENS JAGEN,
OUWE JONGEN!

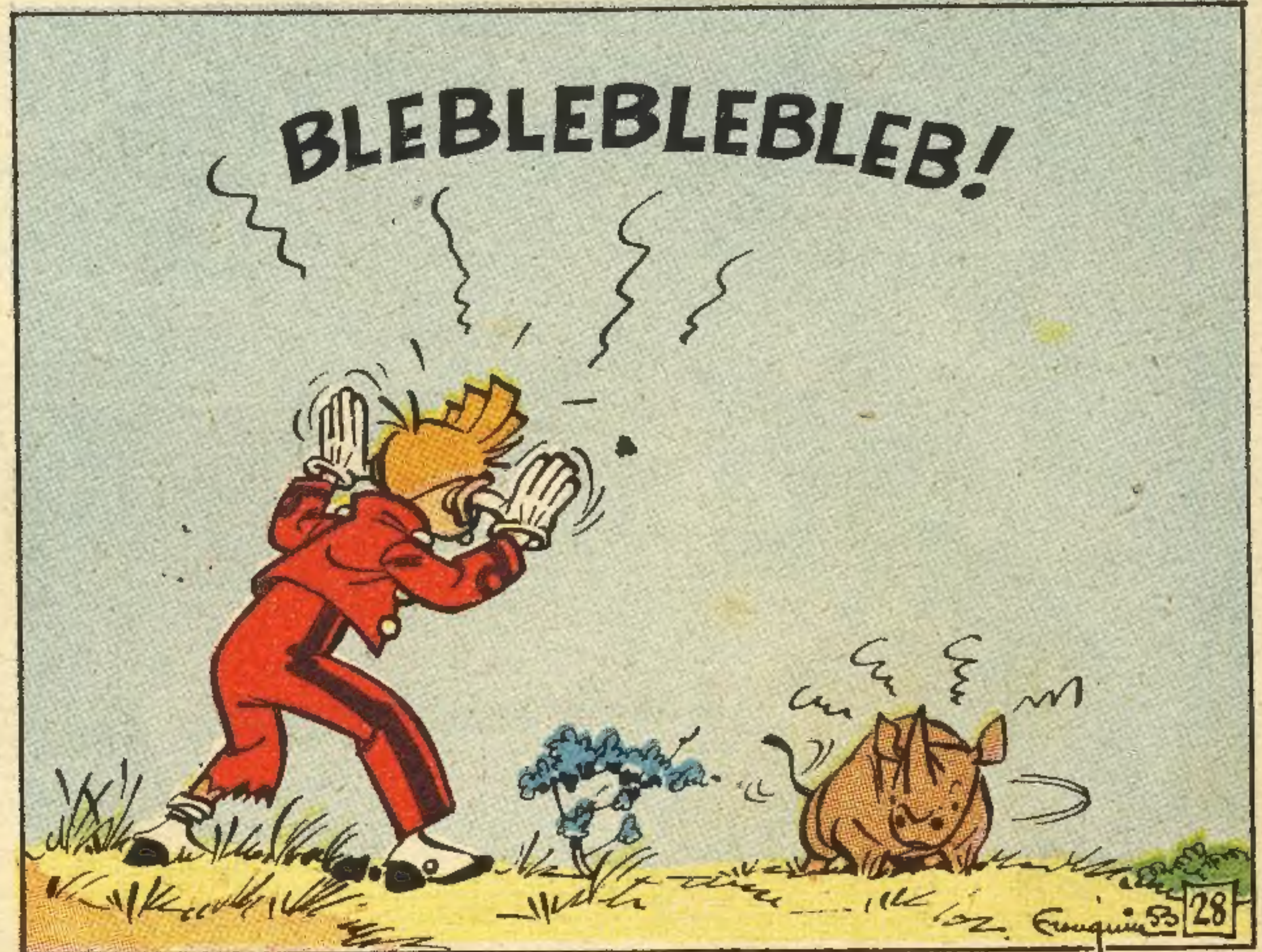
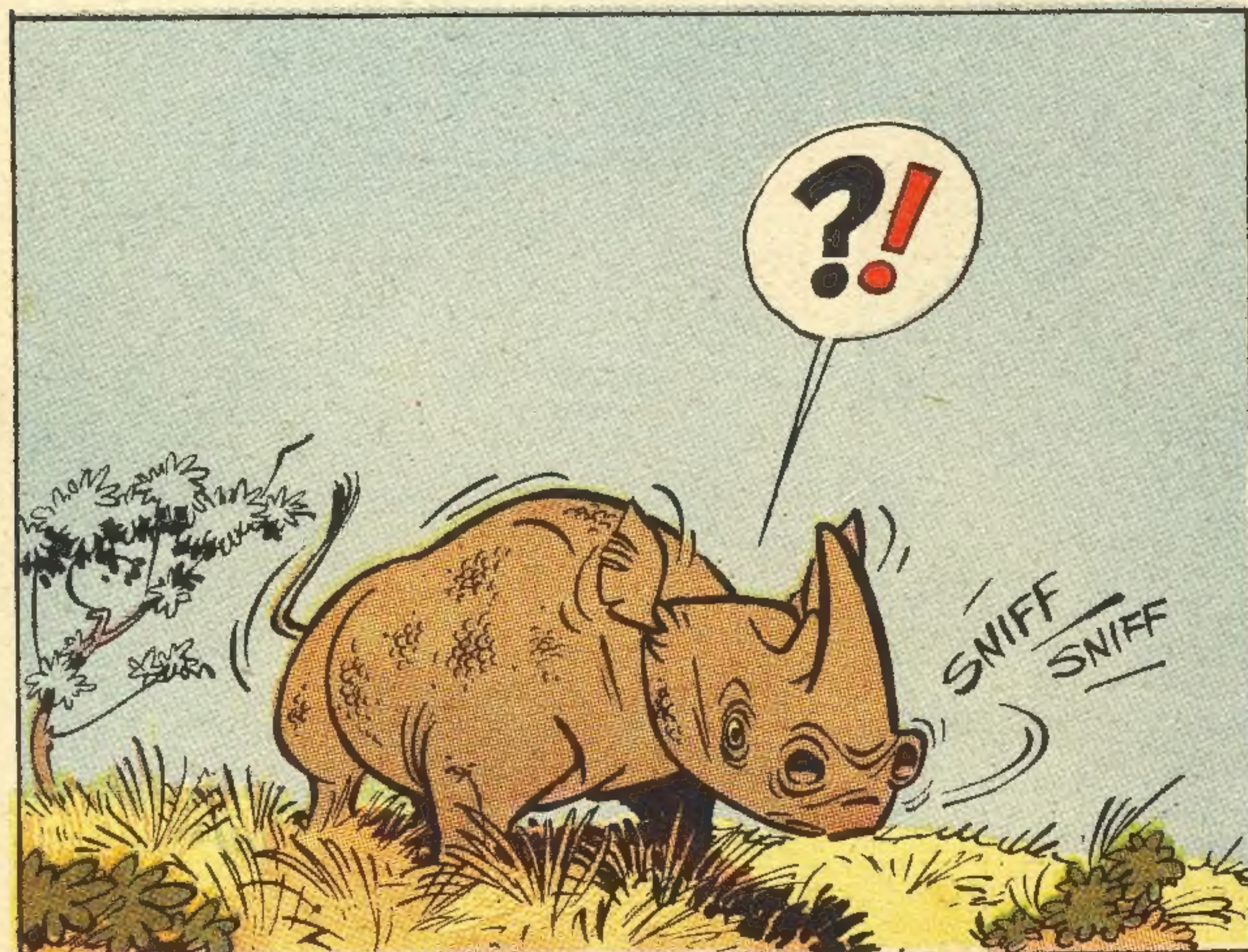
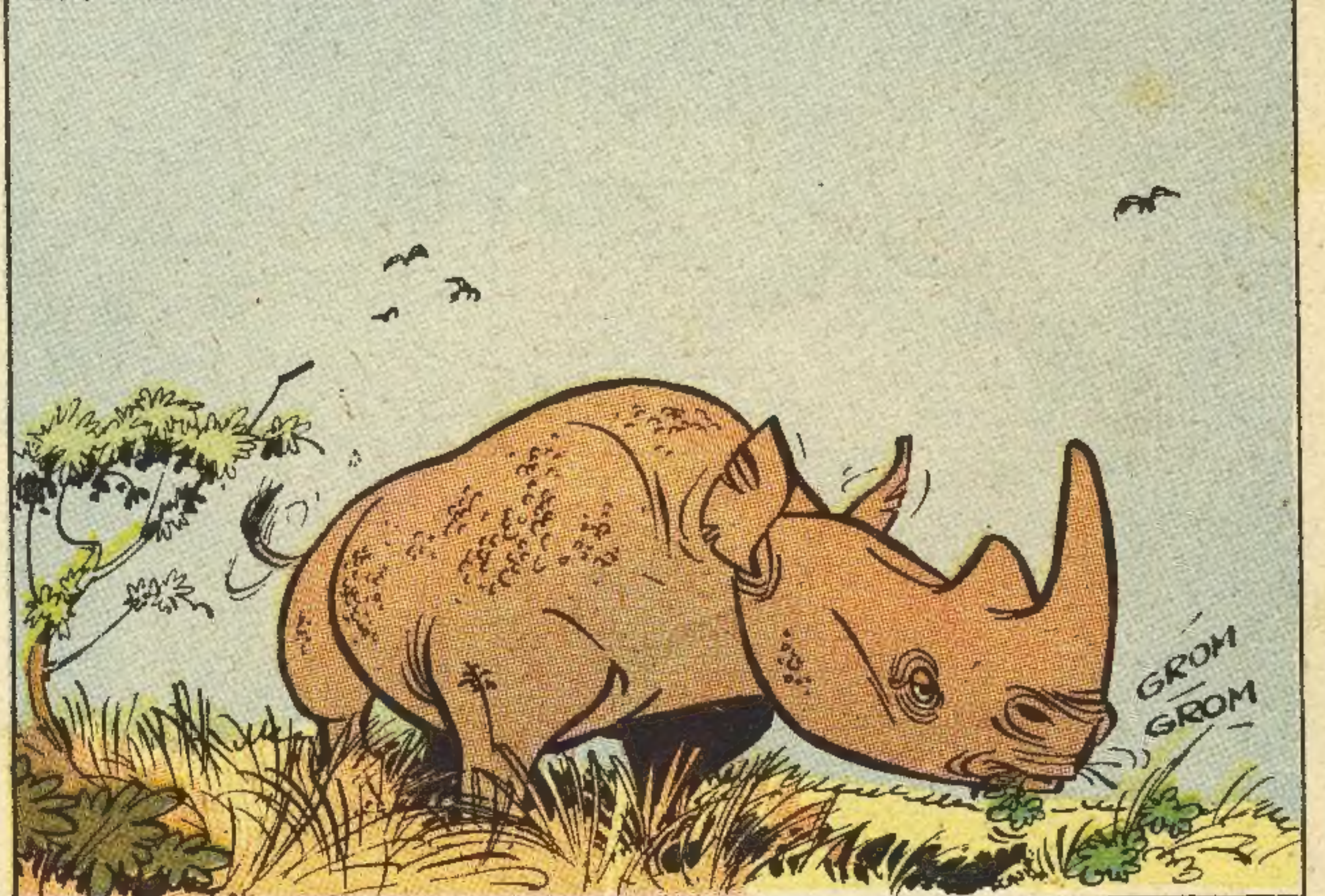
NEE MAAR! JE BENT DOL, ROBBEDOES! IK
VERZET GEEN VOET MEER!... TEN EERSTE
BEN JE HIER IN EEN DIERENPARK WAAR
JAGEN STRENG VERBODEN IS! TEN TWEEDE
ZUL JE TOCH GEEN 100 OF 150 NEUSHORENS
AFSLACHTEN OM ER EEN TE VINDEN, NIET?

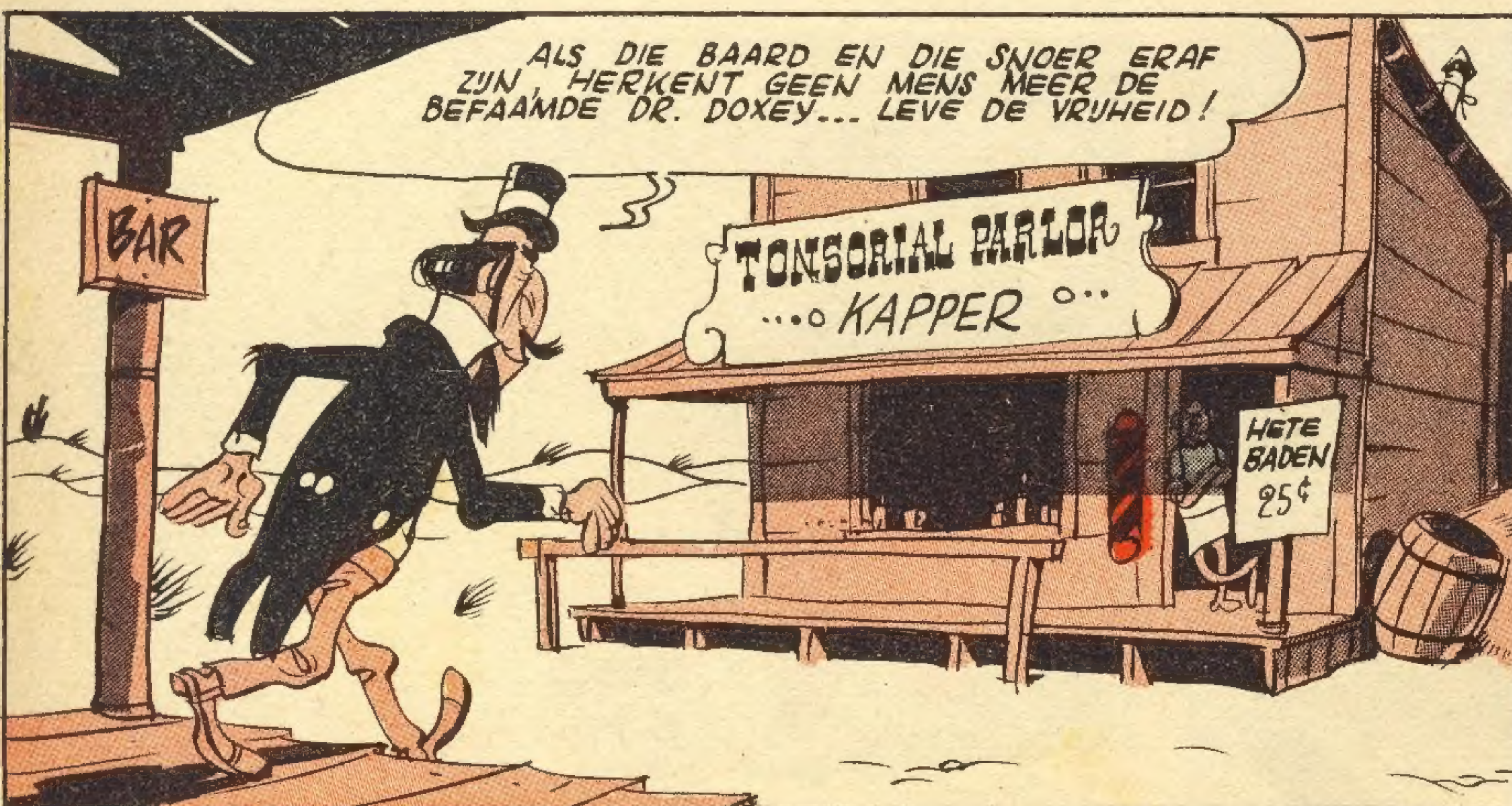
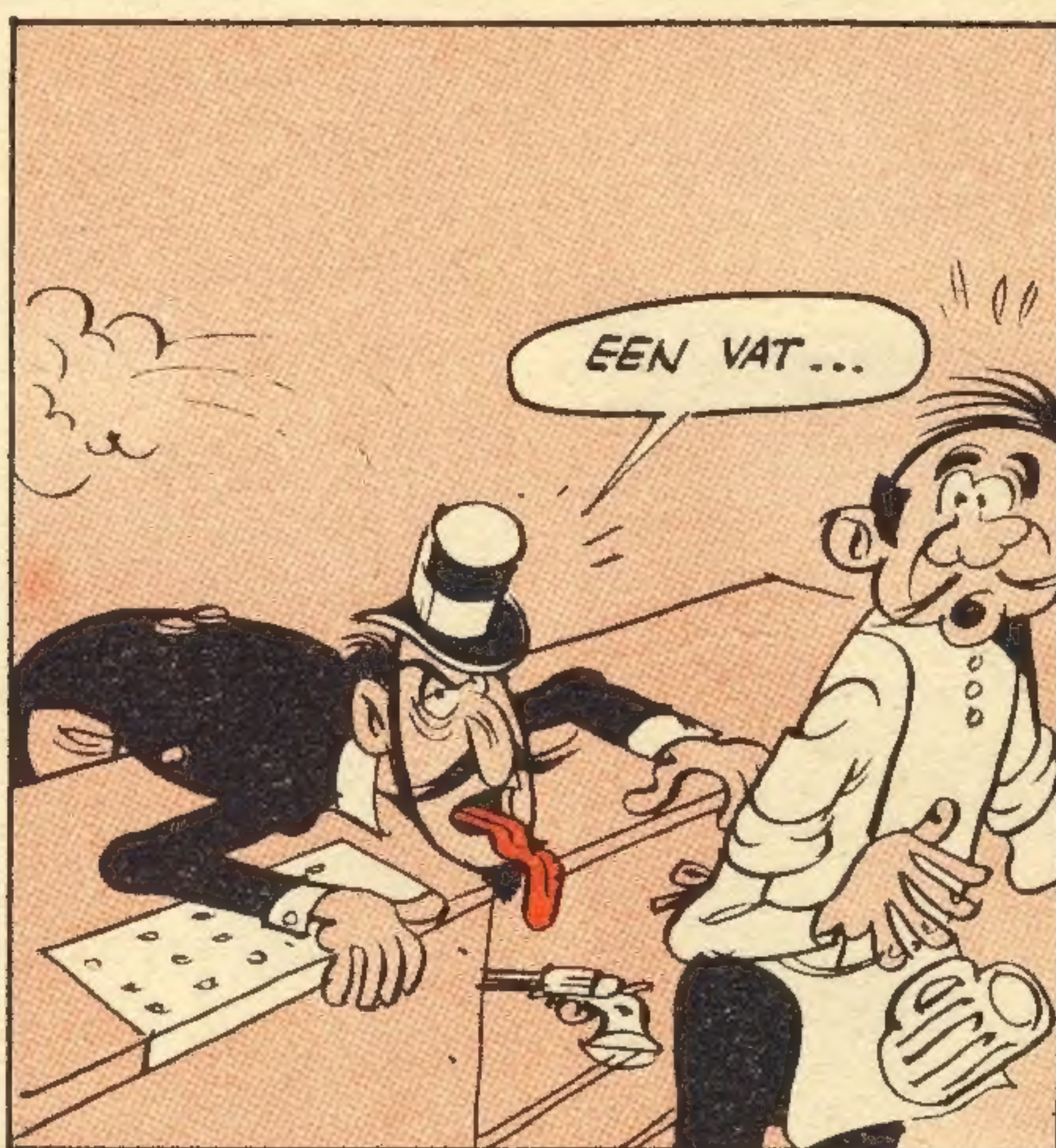

KWABBERNOOT, DE NEUSHOREN IN KINESTIE IS
GISTERAVOND DOOR DE WAKUKUS VRIJGELATEN
HIER VLAKE BIJ. HIJ ZAL NOG WEL IN DE BUURT
ZIJN. ALS WE HEM DUS TERUG WILLEN
VINDEN MOETEN WE HET DADELIJK PROBE-
REN. MIJN JACHTMETHODE ZAL IK JE
UITLEGGEN...

ENKELE UREN LATER ...

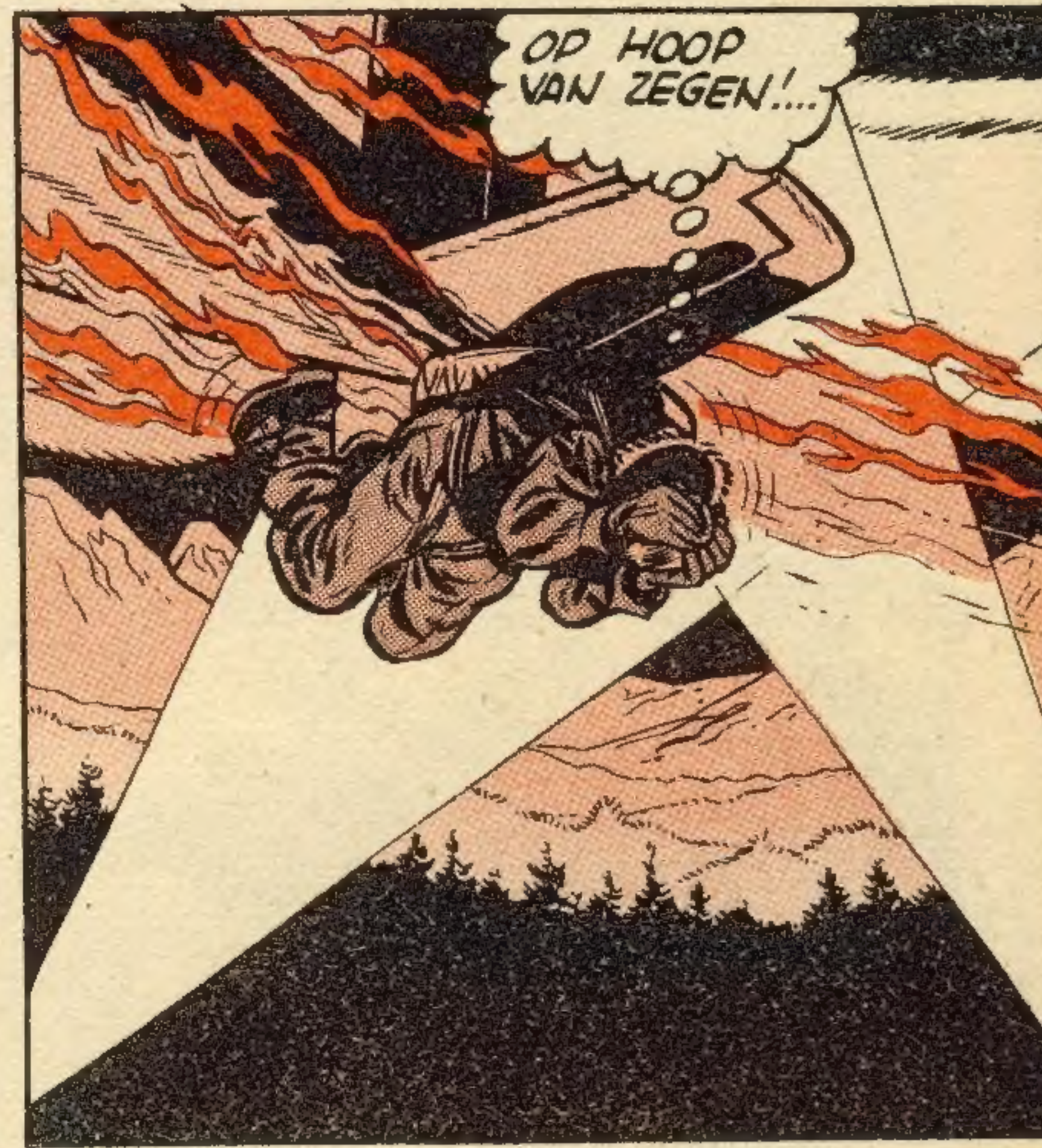
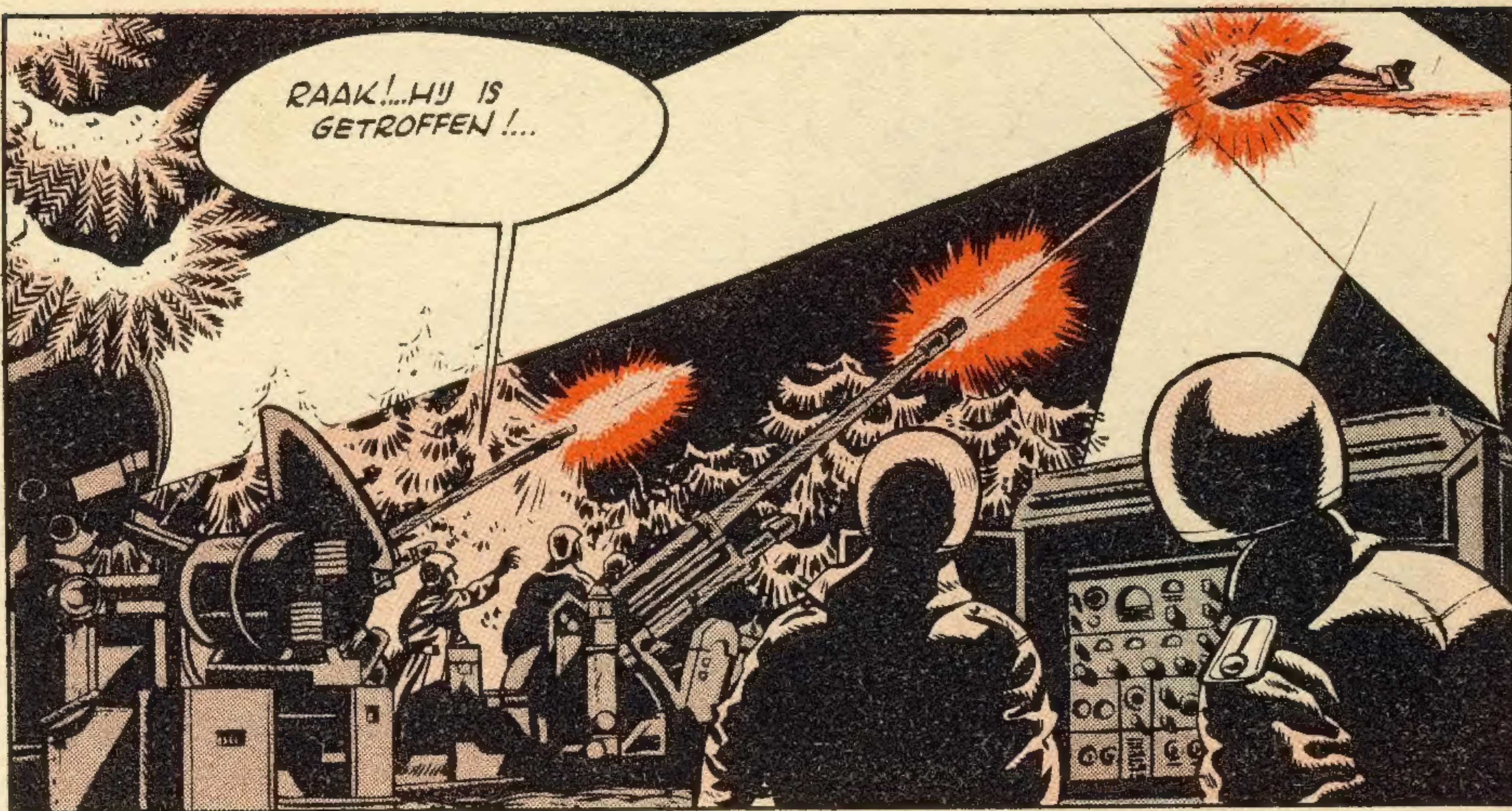

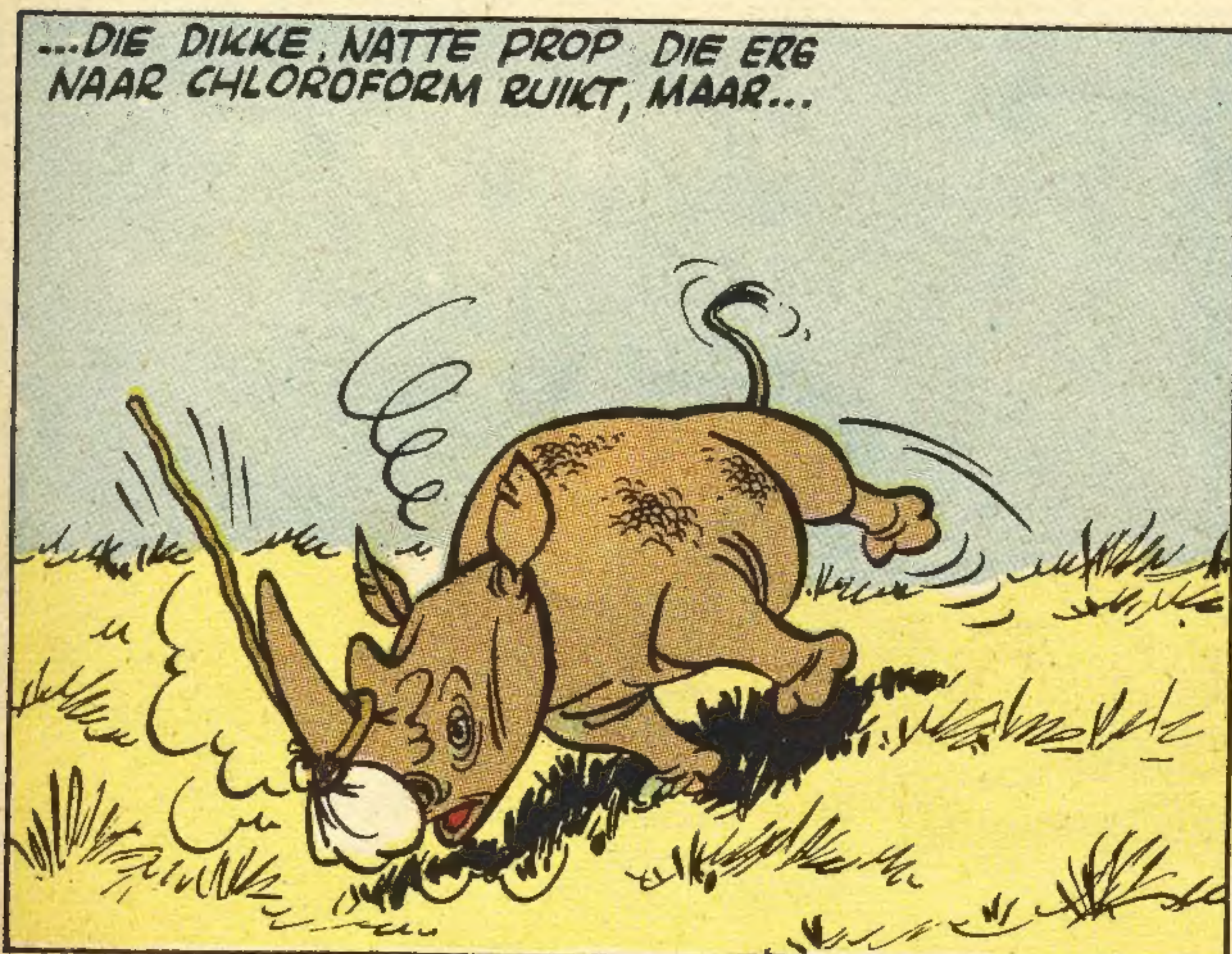
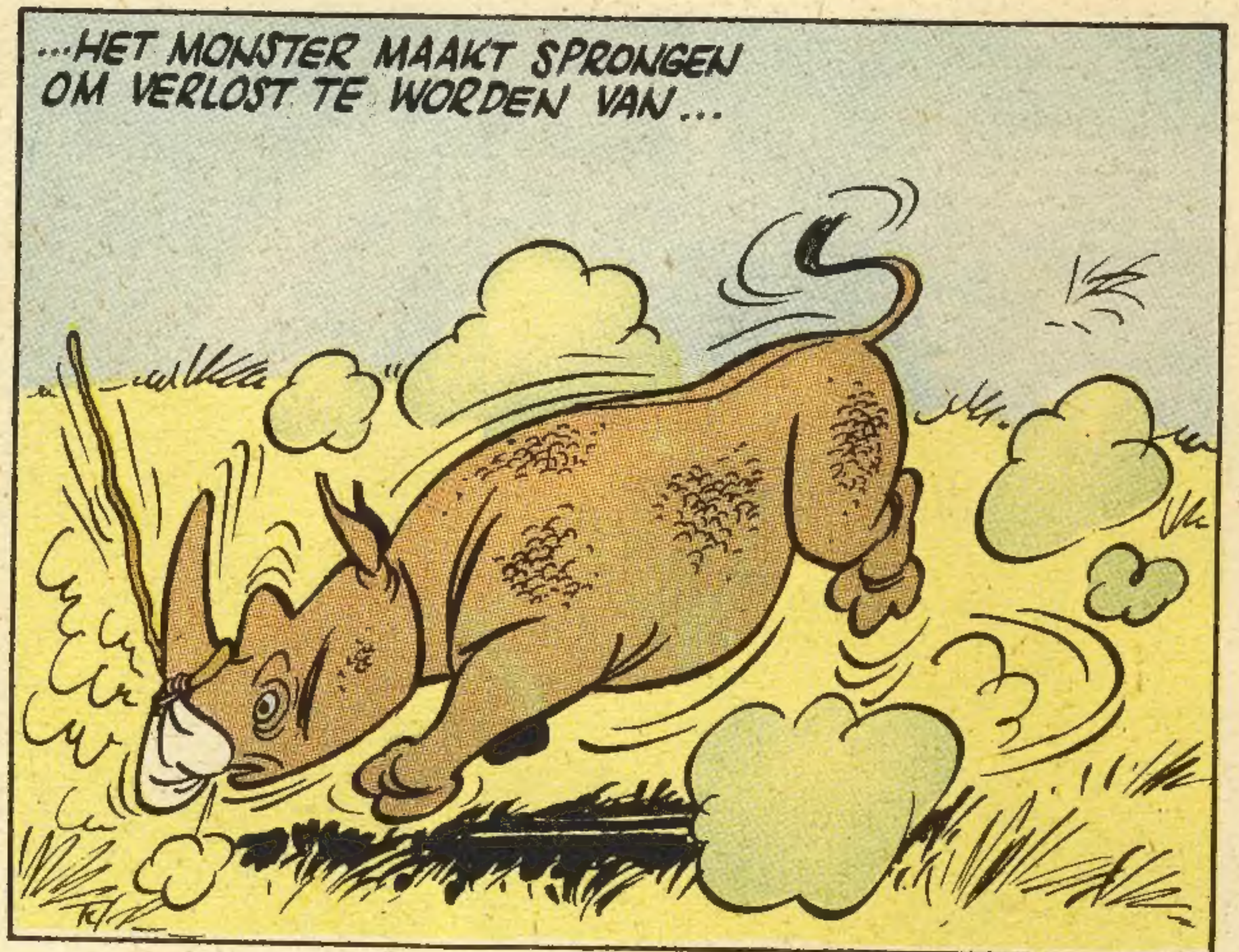
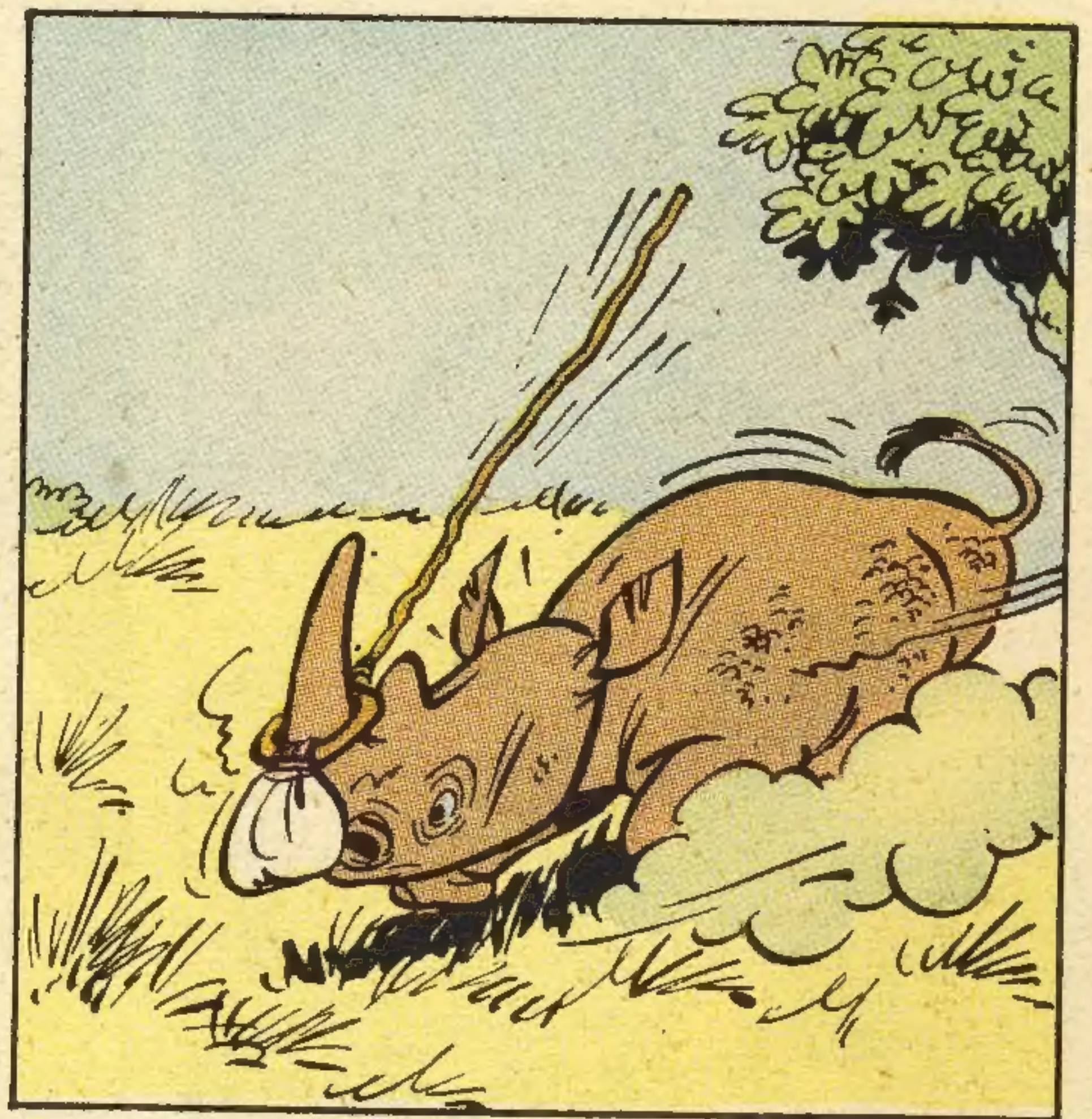
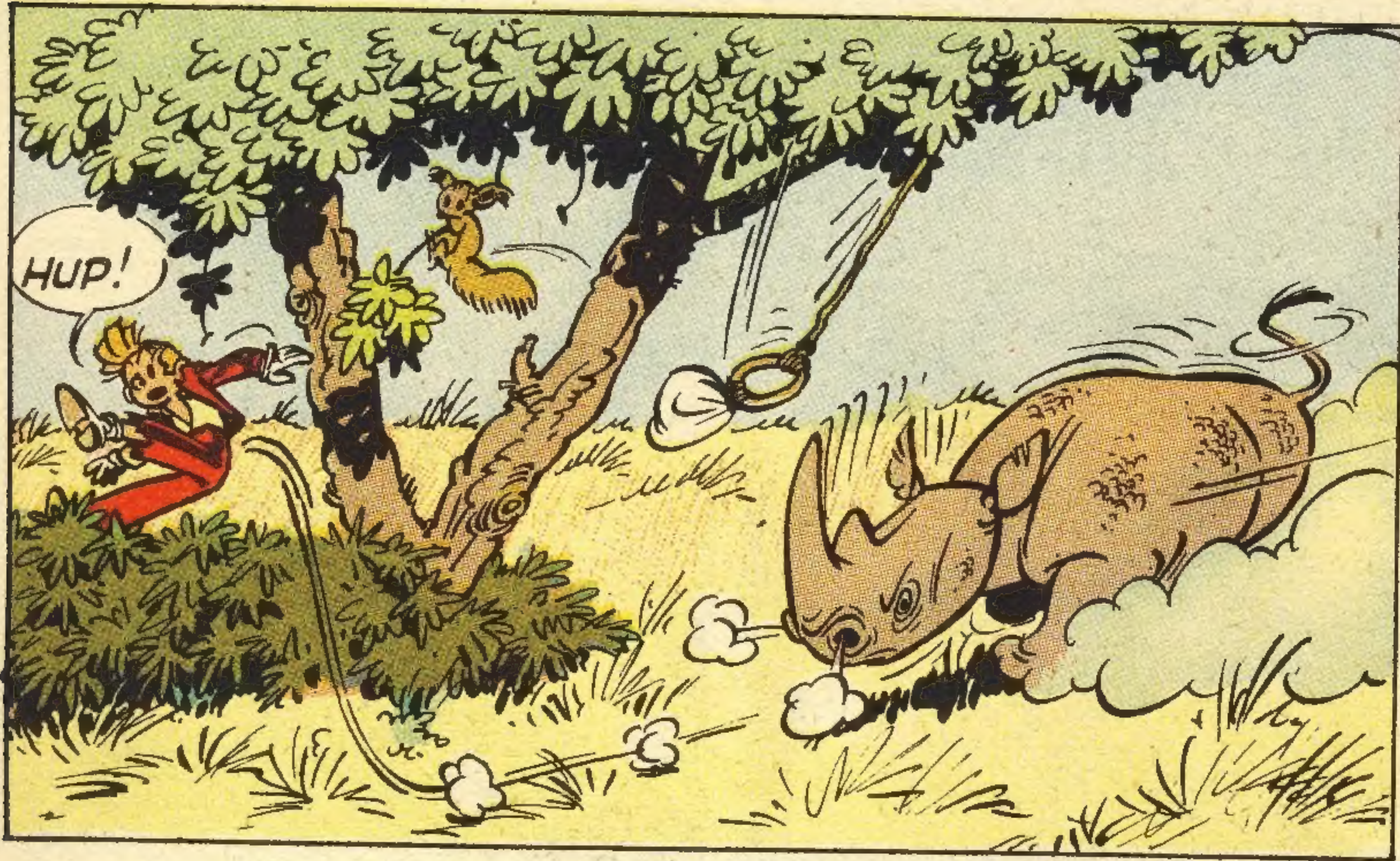
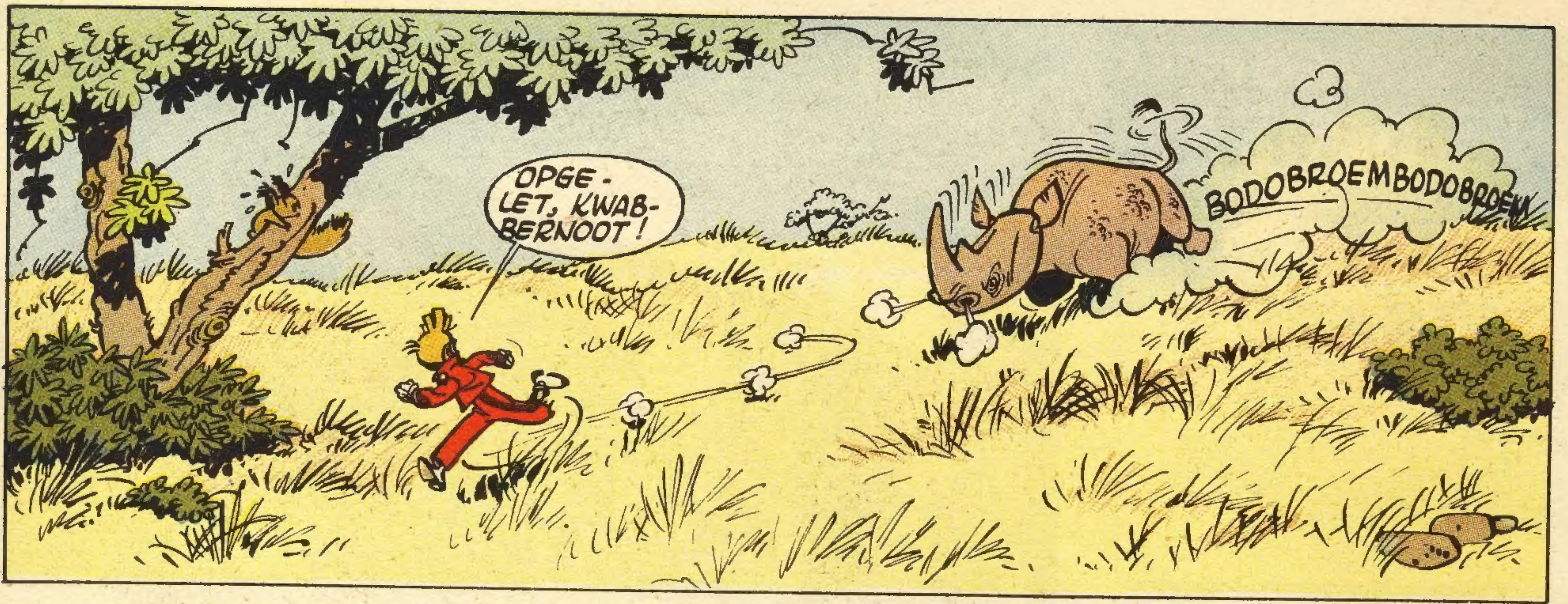

HET SPEURDERSWERK VAN JONK KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KORDAAT IS MET EEN EENDEKKER
STILLETJES DE POLDEVISCHE GRENS
OVERGEVLOGEN. MAAR EEN BATTERIJ
VAN DE LUCHTAFWEER HEEFT HEM IN
HET VIZIER GEKREGEN.

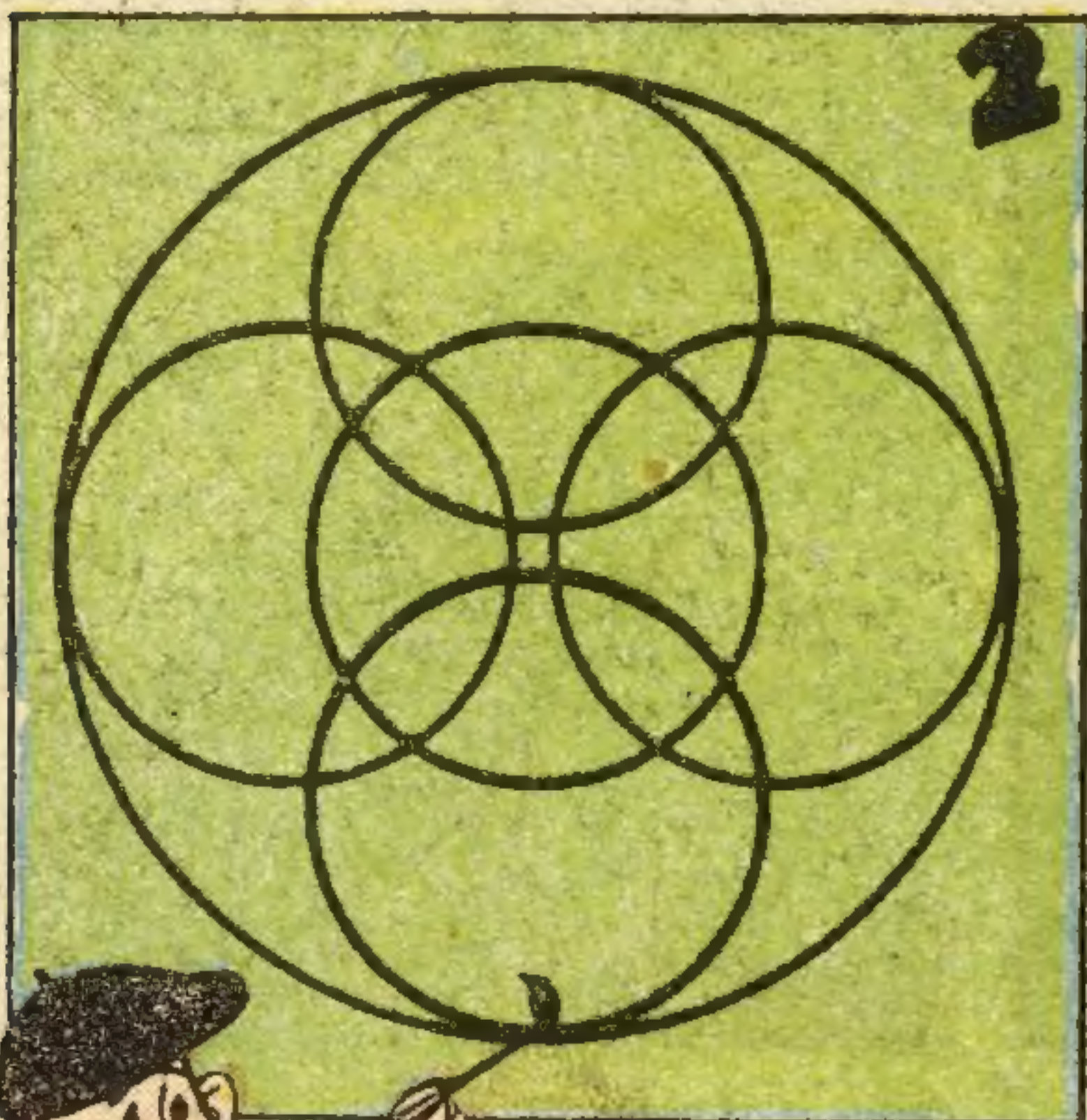
**WIE WEET
HET
?**

GAAI & MOWGLI zijn op stap...

OCH VRIENDEN, IK MOET EEN VIERKANT
BORD VAN 60X60 MAKEN EN NU HEB
IK ENKEL EEN PLANK VAN 40X90!!!...

HEEL EENVOU-
DIG! ZAAG HAAR
DOOR!...

1

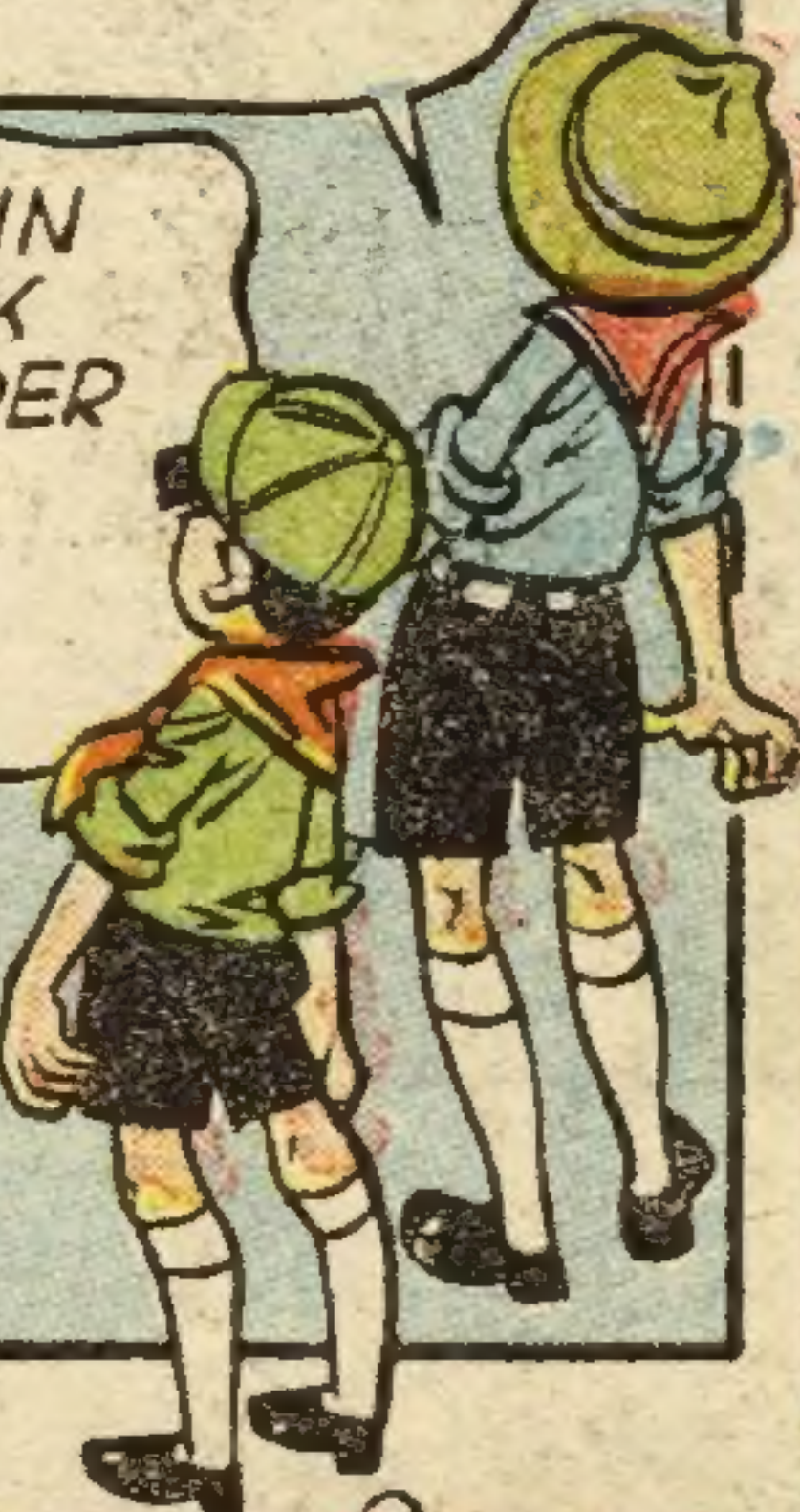
**HOE KAN ZE
GEZAAGD
WORDEN ?**

O!...WAT EEN VREEMD
MOTIEF!...

WEET JE DAT IK HET IN
EEN PENSEELSTREEK
GETEKEND HEB, ZONDER
TWEEMAAL LANGS
EENZELFDE LIJN TE
GAAN?...

**HOE HEEFT HIJ
HET GEDAAN?**

IK HEB TEZAMEN 120 APPELS, ALS IK DE INHOUD
VAN DE MANDEN AAN ELKE KANT VAN HET VIER-
KANT BIJEENTEL KRIJG IK ALTIJD 45 UIT. ZO KAN
IK NOOIT BESTOLEN WORDEN!...

3

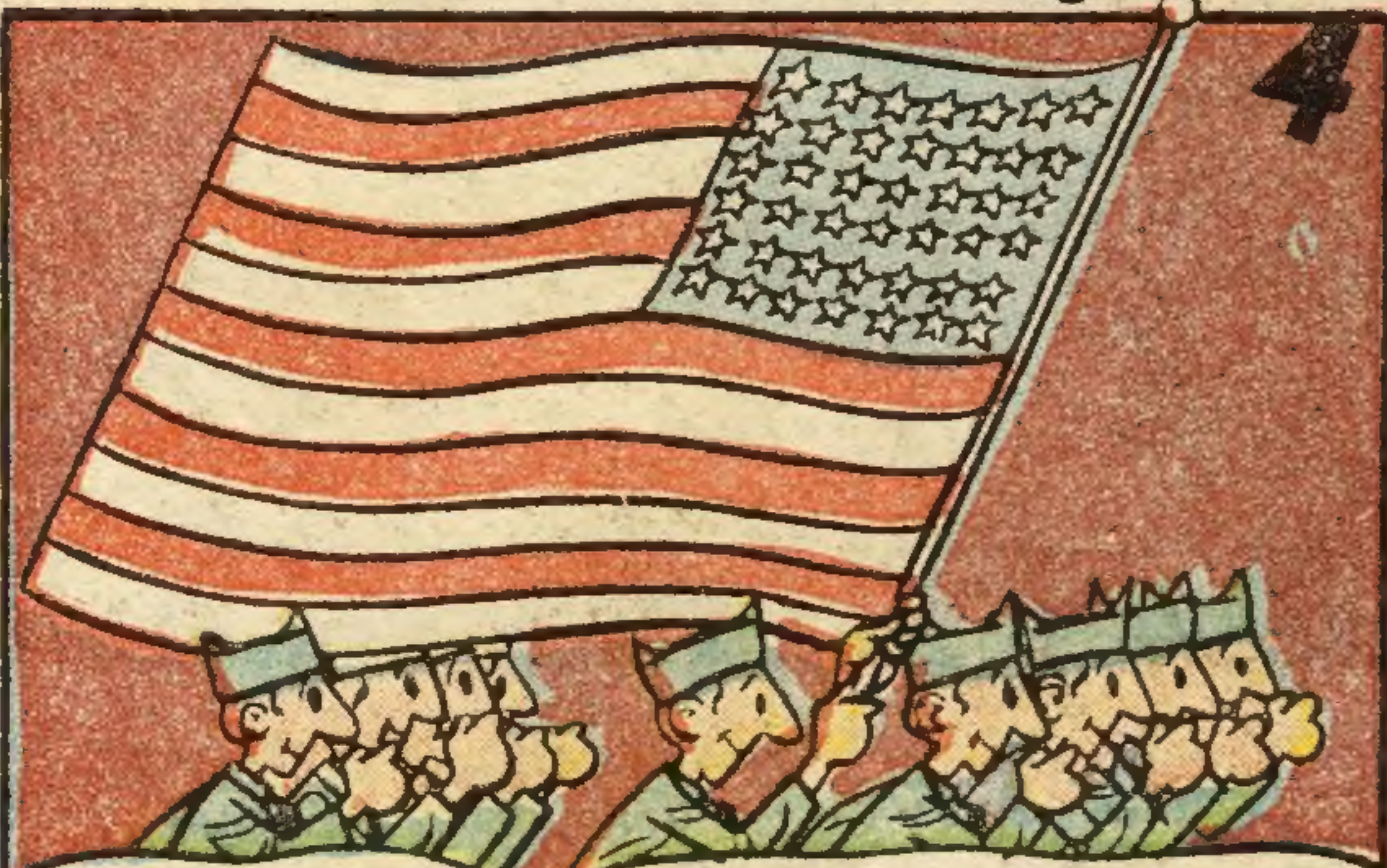

MIS, HOOR!!!... IK KAN 12
APPELS WEGNEMEN EN
TOCH ZAL HET TOTAAL
AAN ELKE ZIJDE GELIJK
BLIJVEN!...

**HOE LEGT
MOWGLI DAT AAN?**

**5 OM JE VRIENDJES TE
VERMAKEN!...**

HANG EEN RING AAN EEN TOUWTJE
EN LAAT EEN VRIEND 1 M. VAN DE RING
AF STAAN. VRAAG HEM NU MET EEN
WANDELSTOK DOOR DE RING HEEN TE
STEKEN, TERWIJL HIJ EEN OOG SLUIT...
DOORDAT HIJ MET ZIJN DICHT OOG DE
INDRUK VAN DIEPTE EN AFSTAND MIST,
ZAL HIJ HET KUNSTJE ENKEL MET
GROTE MOEITE KLAARSPLEN!

HÉ!...DE
AMERIKAANSE
VLAG?!

DAT DE AMERIKAANSE VLAG?!
MEEN JE DAT HEUS?!? IK
VIND ER MINSTENS 3
FOUTEN IN!!

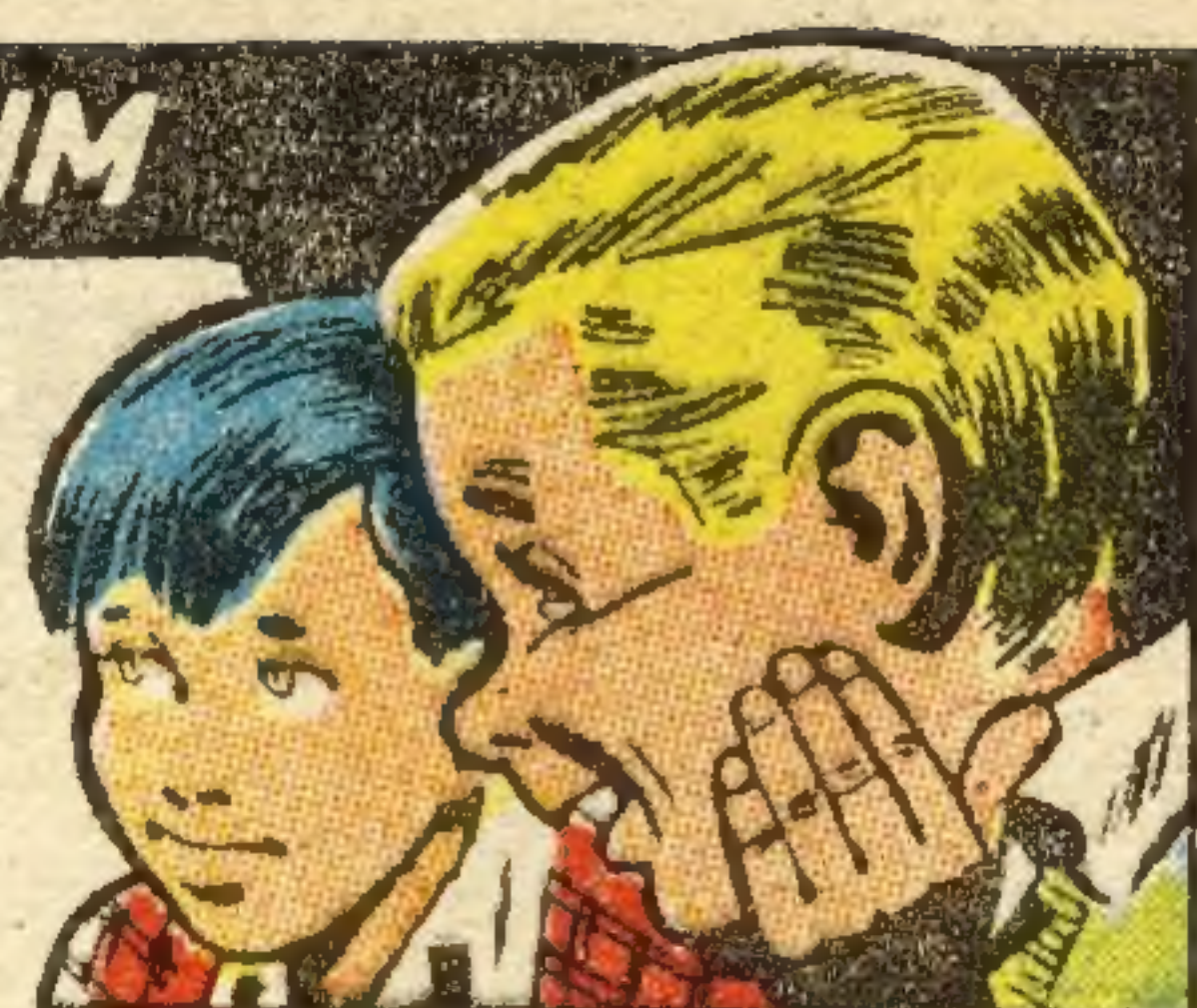
**ZIEN JULLIE
ZE
OOK???**

Page 26

De zoon van de banneling

HE!... WAT IS ER HIER GEBEURD?...

ER IS EEN JONGEMAN UIT HET WATER GEHAALD!... HIJ WAS ER MET KLEREN EN AL INGESPRONGEN OM ZIJN VADER TE REDDEN, DIE AAN 'T VERDRINKEN WAS!...

VROEGER Zouden KINDEREN NOOIT ZO IETS VOOR HUN OUDERS HEBBEN GEDAAN, WEL, OOM WIM R..

NATUURLIJK WEL, DOMME JONGEN!... DE GESCHIEDENIS DER OUDHEID GEEFT DAARVAN BEWIJZEN GENOEG. LUISTERT MAAR EENS...

IK BEN UITGEPUT!... EVEN UITBLAZEN OP DE OEVER VAN DE TIBER!... MAAR...

...WAT IS DE HEEMEL ROOD BOVEN HET KAPITOOL! Zouden DE GODEN VERTOORND ZIJN?...

HA! DAAR IS DE VEERMAN MARCELLUS!... DIE ZAL HET ME WEL KUNNEN VERKLEAREN!

VLUCHT ROME, ONVOORZICHTIGE, IN PLAATS VAN ER TERUG TE KEREN!... ROME WORDT TE VUUR EN TE ZWAARD VERWOEST!... DE DRIEMANNEN RUIMEN ALLEN DIE HEN HINDEREN UIT DE WEG.

NEE, IK MOET ER ZO VLUG MOGELIJK NAAR TOE! MIJN VADER VERKEERT IN GEVAAR!...

VERBERG MIJN SLOEP HIER IN HET DIET!... OVER LAND ZAL IK VLUGGER IN ROME ZIJN!

REKEN MAAR OP MIJ!... HAAL HAAR WEG WANNEER JE WIL!

EVEN LATER OP DE WEG VOL VLUCHTELINGEN...

HIJ IS GEKI!... HIJ WAAGT ZICH IN 'T HOL VAN DE LEEUW!

ZE KIUKEN ME AAN NET OF IK MELAATS BEN!

BEN JIJ NIET DE ZOON VAN APPIUS DE OUDE, DE OUD-CONSUL?

JAP... WAAROM?...

JE VADER IS VERBANNEN, MAAR HIJ WEIGERT ROME TE VERLATEN.

ARME MAN! MAAR, BIJ JUPITER, IK ZAL HEM REDDEN, TEGEN ZIJN WIL ALS HET MOET!...

MAAR NAUWELIJKS IS APPIUS DE JONGE BINNEN ROME'S MUREN OF HIJ WORDT VAN AFGRIJZEN VERVULD...

JE SCHELDT ONS
UIT! DAAR ZUL JE
VOOR BOETEN!

BLIJF KALM,
JONGEN!

JULLIE ZIJN HET
STERKST! MAAR WIE
HET LAATST LACHT,
LACHT HET BEST!

DOMKOP!... NU HEBBEN
WE JE TE PAKKEN!... DOOR
JE IN HUIS OP TE SLUITEN
LEVER JE JE VADER
AAN ONS UIT!... JE
WEET NIET WAT
JE BEGINT!

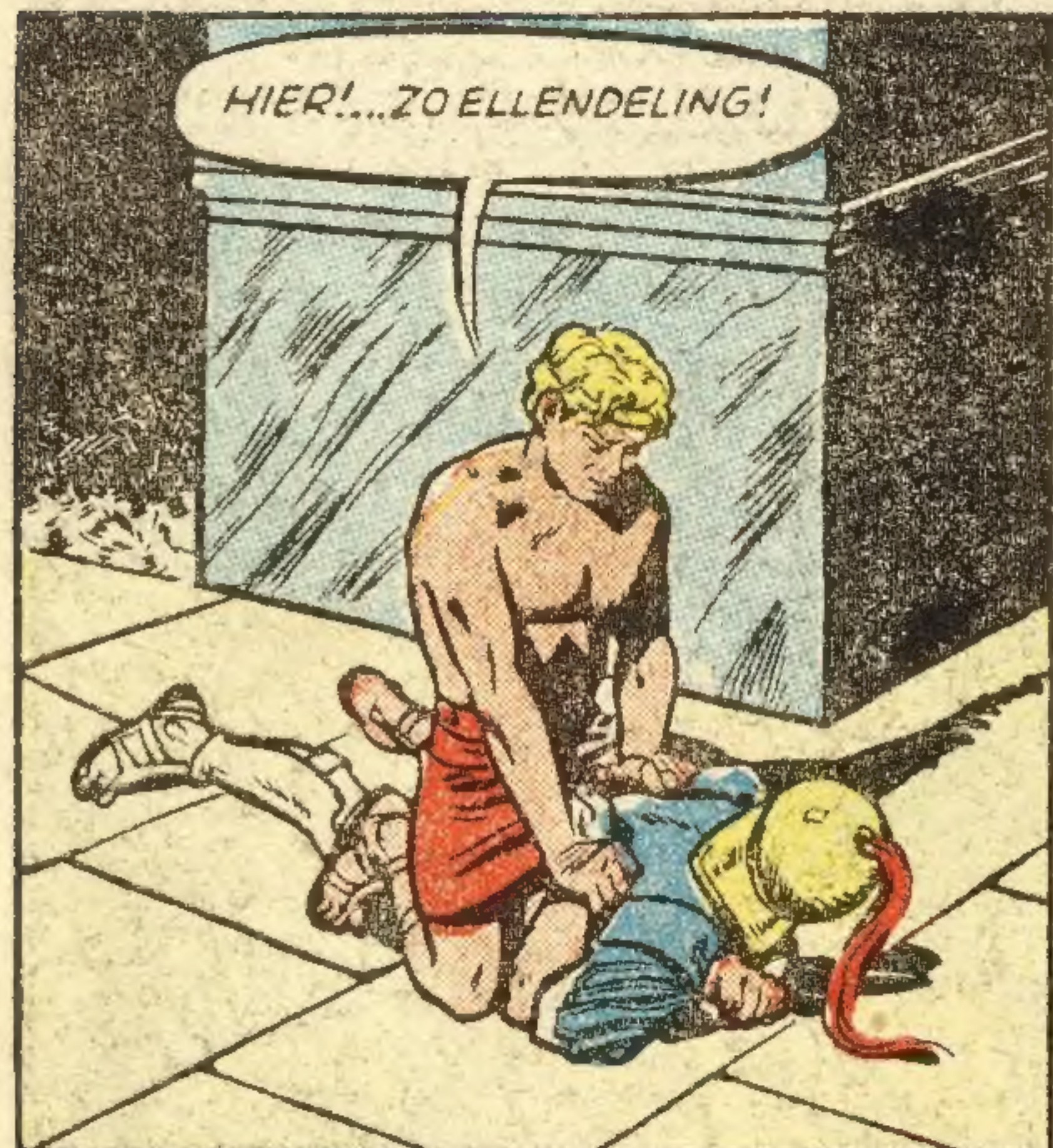
INTEGENDEEL!
HAAL ME MAAR ER
UIT, ALS JE DURFT

NEEM HEM GE-
VANGEN. IK ZORG
VOOR DE OUDE!

BEN JE BANG?
VERBERG JE
JE?

WAAR ZIT JE,
LAF AARD?

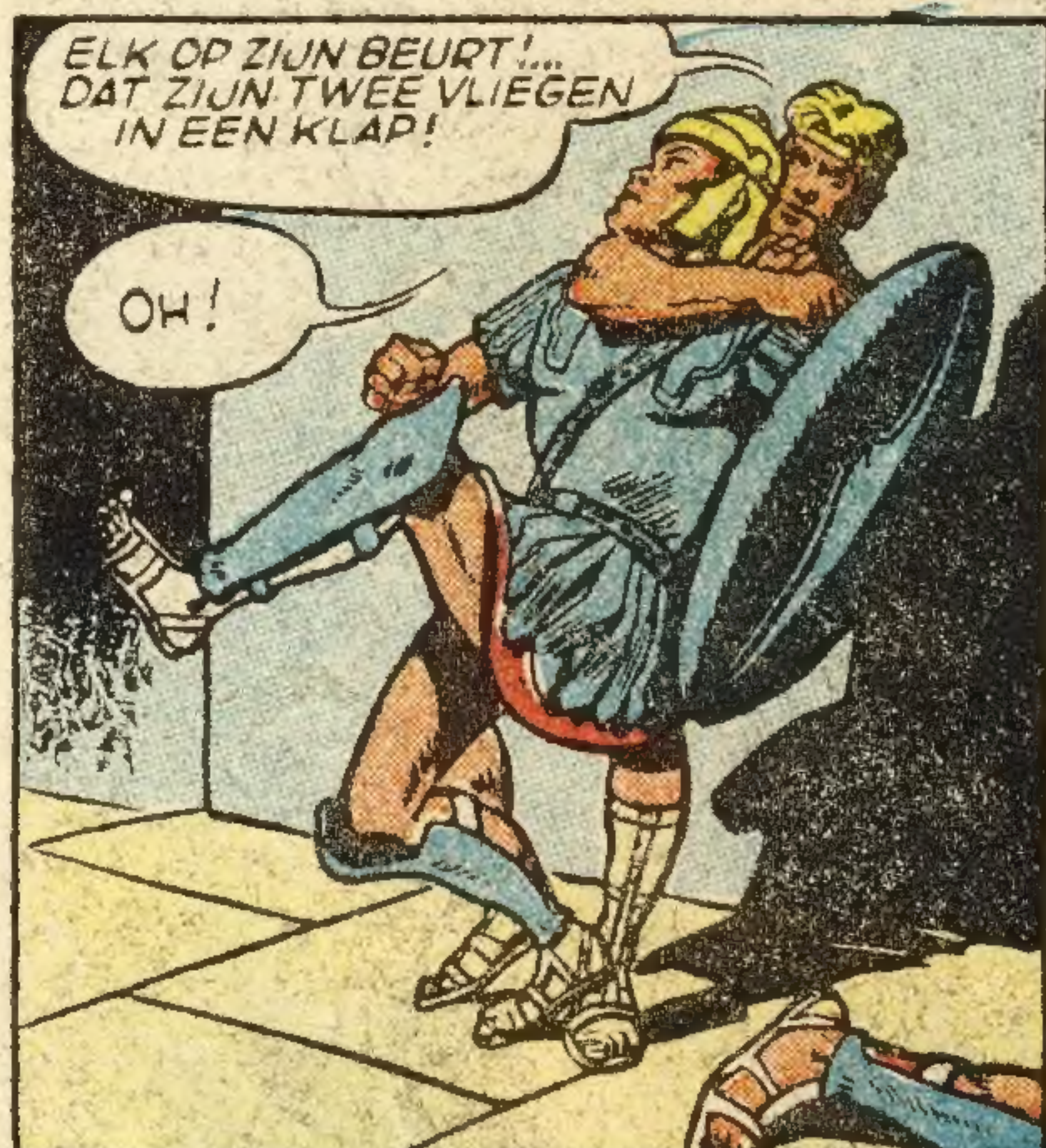

HIER!... ZO ELLENDELING!

HELP!

BIJ JUNO!... DE CENTURIO
ROEPT OM HULP!... EVEN
KIJKEN! DIE GEBREKKIGE
OUDE LOOPT TOCH NIET
WEG!

ELK OP ZIJN BEURT!...
DAT ZIJN TWEE VLIËN
IN EEN KLAP!

OH!

DE LIST IS GESLAAGD! APPIUS WINT DE
VERSPEELDE TIJD IN!

ZIJN HARNAS ZIT ME ALS GEGO-
TEN!... ZIJN ZWAARD KOMT ME NOG
WEL TE PAS!... ONDER DEZE MANTEL
ZIJN ZE NIET ZICHTBAAR!

ENKELE OGENBLIKKEN LATER STROMPELT
APPIUS DE JONGE, NAAR ROME'S POORTEN...

...MAAR DE WEG IS LANG...

PRACHTIG!... HET IS APPIUS
DE JONGE. HIJ PROBEERT
ZIJN VADER TE REDDEN!

IK KAN NIET MEER!...
MIJN OGEN VALLLEN
DICHT!... ZIJN DE
POORTEN NOG VER?

NOG ZOWAT HON-
DERD STAPPEN!...
MAAR HET WORDT
AVOND!... DAAR
KOMT IEMAND
OP ONS AF!

WIE DAAR?...
IK ZAL MIJN
HUID DUUR
VERKOPEN!

'T IS MARCUS,
EEN BUUR-
MAN!... WAT
WIL HIJ?

JE HEBT MAAR ENKELE
OGENBLIKKEN MEER,
APPIUS!... DE WACHT
ZOEKT NAAR JE! DE
LICHAMEN VAN DE TWEE
SOLDATEN ZIJN IN JE
HUIS GEVONDEN!

LAAT MIJ MAAR,
MIJN ZOON!...
JIJ MOET JE
LEVEN REDDEN!

NOOIT!... WE
MOETEN
VERDER!

EEN LAATSTE INSPAN-
NING! NOG MAAR ENKELE
METERS.

EINDELIJK WAS APPIUS BUITEN DE POORTEN
GEEN OGENBLIK TE VROEG, WANT HET VOL-
GENDE SLOEGEN ZE ACHTER HEN DICHT...

OP HET
KANTJE AF!... IK
BEN UITGEPUT!

BEVEL VAN
DE TRIUMVIRS!...
OPENT DE
DOORT!

BEVEL VAN DE TRIUMVIRS:
ALS DE POORTEN GESLO-
TEN ZIJN, MOETEN ZE HET
BLIJVEN TOT 'S MORGENS!

EVEN LATER, DE NACHT IS INGEVALLEN...

DE DUISTERNIS ZAL U
BESCHERMEN!...
VERBERG U HIER! IK
GA VLUG HET BOOTJE
HALEN!...

BLIJF NIET LANG
WEG!... ZE ZULLEN
ONS OOK BUITEN
DE MUREN NAZIT-
TEN!

GELUKKIG LIGT MIJN SLOEP ER NOG!...
MAAR DE BRAND BEGINT OPNIEUW!... EN
GINDS... TOORTSEN IN HET VELD!
ZE ZOEKEN ONS!

AHA, EINDELIJK!...
WAAR IS JE ZOON!

NOG LIEVER
STERF IK, DAN
HET JE TE
ZEGGEN!

DAN ZUL JE
VOOR HEM
BOETEN!

EEN OGENBLIKJE
VRIENDJE!...

APPIUS!

KRUIP NAAR DE TIBER!... IN DE SLOEP...
WACHT MIDDEN OP DE RIVIER!... IK ZWEM
UNA!
LATEN WE DE ANDEREN ERBIJ
ROEPEN! HEI!... HEI!... HELDI!

EVEN LATER...

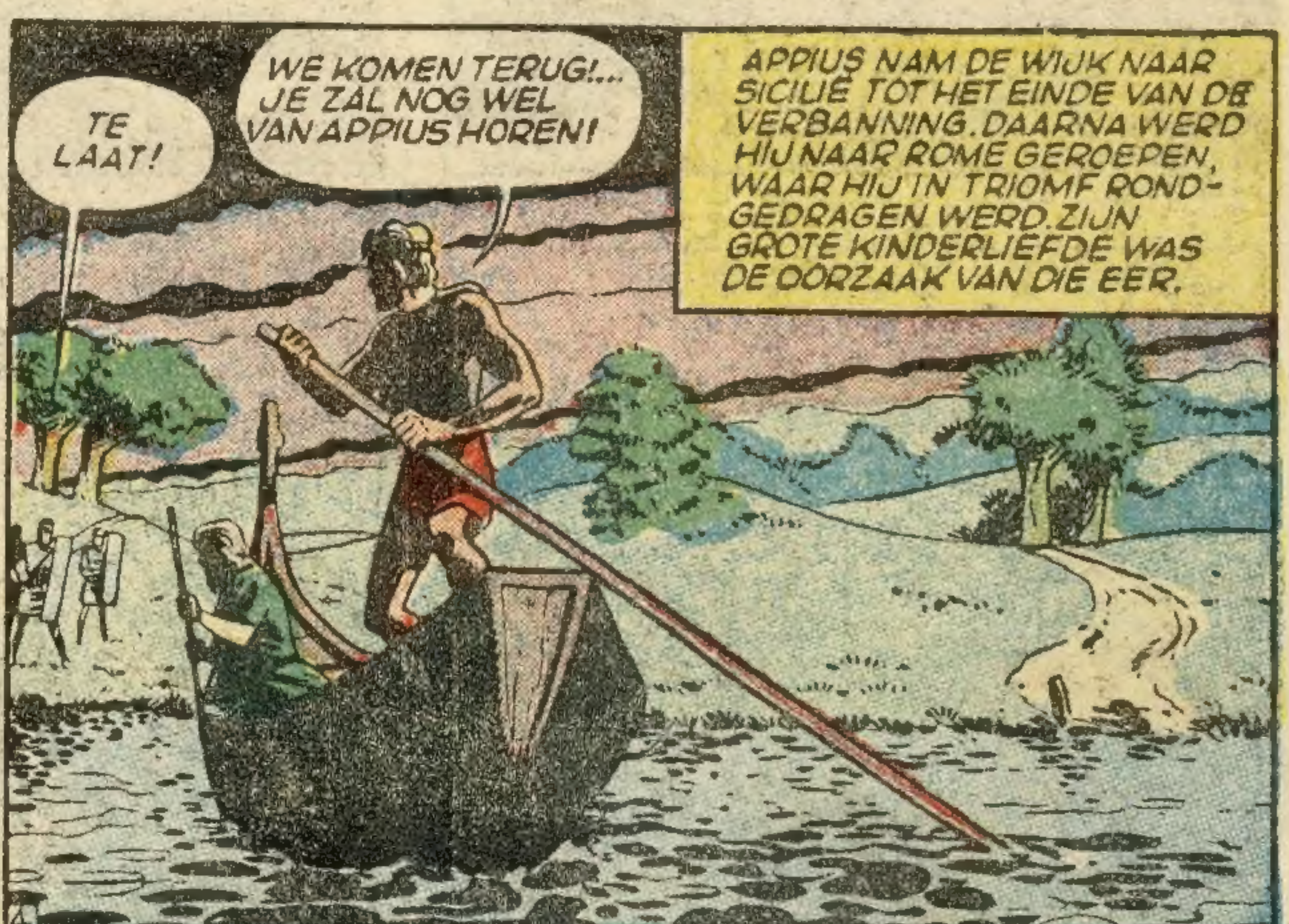
HIER KOMEN WE!

ALS ZE DENKEN DAT IK
OP HEN BLIJF WACHTEN,
HEBBEN ZE HET MIS!...
GELUKKIG IS DE TIBER
NIET VER!

DE GODEN HEBBEN
ONS BESCHERMD,
MIJN ZOON!

DE STROOM
ZAL ONS
HELPE!...
U HOUDT HET
ROER, IK NEEM
DE RIEMEN!

TE
LAAT!

WE KOMEN TERUG!...
JE ZAL NOG WEL
VAN APPIUS HOREN!

APPIUS NAM DE WIJK NAAR
SICILIË TOT HET EINDE VAN DE
VERBANNING. DAARNA WERD
HIJ NAAR ROME GEROEPEN,
WAAR HIJ IN TRIOMF ROND-
GEDRAGEN WERD. ZIJN
GROTE KINDERLIEFDE WAS
DE OORZAAK VAN DIE EER.

DE BAARD EN DE KALE DE SCHAT VAN ALARIK

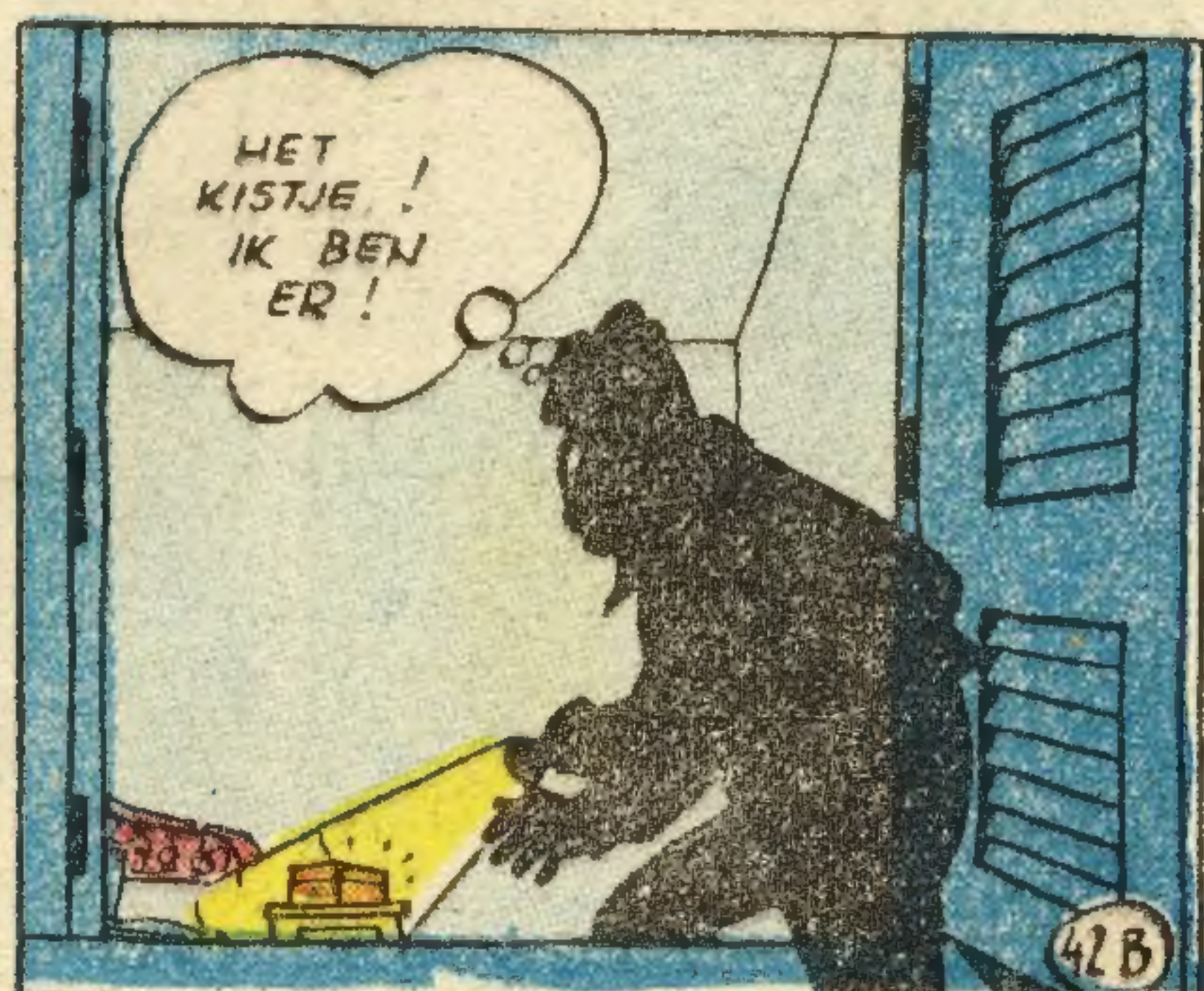
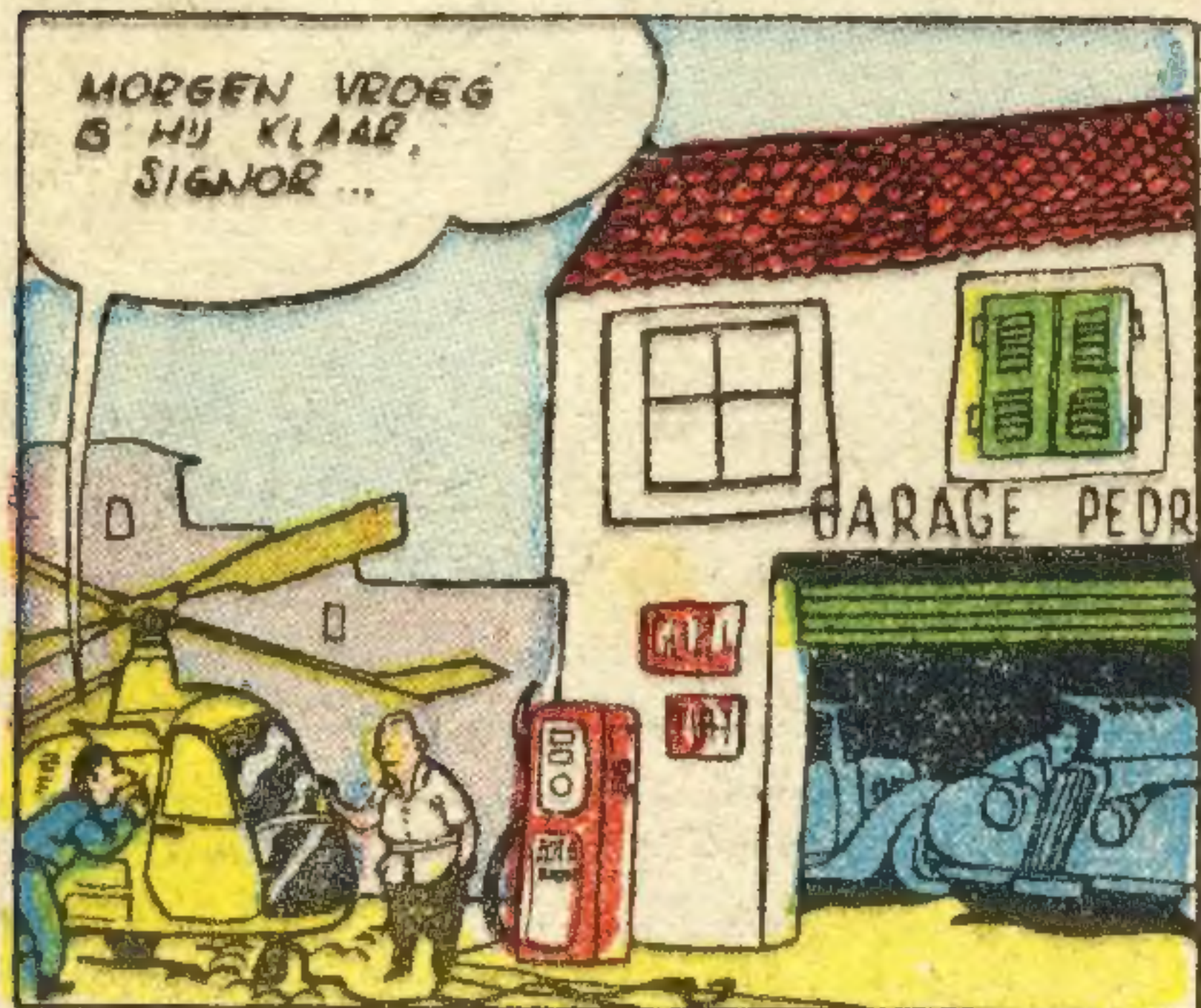
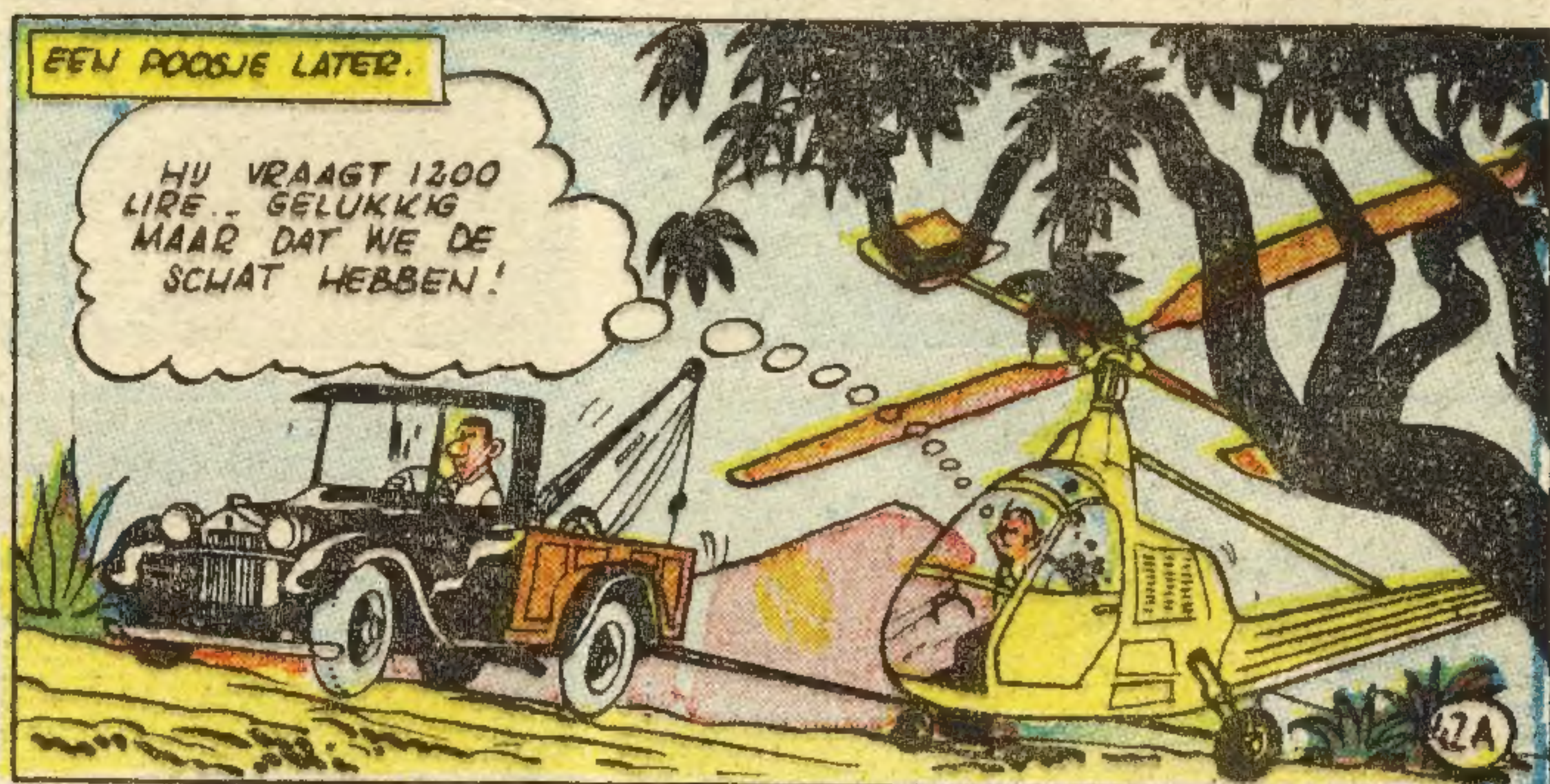
DOOR WILL » TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Prof. Baterlow heeft eindelijk Alarik's schat ontdekt. Van aandoening zet hij het op een lopen. Onze helden zitten hem na.

IN HET HOTEL.

IK HEB HET WEL DEGELUK GELEZEN...
WIJ HEBBEN DE SCHAT VAN ALARIK IN HANDEN...

PIETER BREUGEL de OUDE, PAREL der oude NEDERLANDEN.

Voor COCHISE uit Turnhout en RED RYDER uit Amsterdam.

Deze Brabander is zo beroemd geworden, dat zijn naam in alle beschaafde landen nog steeds op de lippen is. Breugel (zijn naam wordt ook Bruegel, Brueghel of Breughel geschreven) is waarschijnlijk de persoonlijkste en geniaalste van al onze schilders. Torenhoog steekt hij in de bloeiende renaissance-tijd boven de anderen uit. Wat is er dan speciaals aan hem?

Onmiddellijk kan men bij de eerste aanblik van zijn werken zeggen: dat is een Breugel! Zijn stijl is dus buitengewoon persoonlijk! En zulks in een tijd, dat iedereen de « Italianen » de loef af wilde steken in nog meer Italianisering... Onze schilders uit die tijd tekenden hun figuren op zijn Italiaans (ze waren de schuchtere leerlingen van groten als Da Vinci, Raphael, Titiaan, Michelangelo, om enkel maar deze « grote vier » te noemen) en kleurden op zijn Italiaans. Breugel echter ging stug zijn eigen weg. Hij trok niet naar Italië om er meesterwerken te kopiëren, maar had slechts ogen voor de mooie natuur. Talrijke landschappen schetste hij daar en ook in de Alpen. Deze rechtstreeks in de natuur geputte schoonheid zou hij later weer in zijn machtige landschappen verwerken.

De grote renaissance-isten hadden daar bij slechts oog voor « de mens ». De mens, als een Griekse held, staat op het voorplan van al hun werken, als een goddelijke heerser. De uitbeeldingen uit de Griekse en Romeinse godenleer waren dan ook schering en inslag. Breugel sloeg niet die hoogmoedige toon aan. Op zijn

werk verschijnt de mens in zijn ware gedaante: lelijk, in zijn gewroet tot de grond gebogen, vol vrees en angst voor de sombere, ontzaglijke, geheimnisvolle krachten van de natuur. De mens komt er bij Breugel maar bekaaid af; in zwakheden en gebreken staat hij daar, de arme sterveling, die hij werkelijk is, de onderworpen, die uit het paradijs verjaagde...

Breugel doet evenmin mee aan de ideale anatomische weergave in lichaamsverhoudingen, noch aan het toenmaals zo geroemde « plastisch modelé » van de spieren. Hij vervormt de menselijke gestalte om ze zo « expressief » mogelijk te maken. Daarom zien onze expressionisten graag één hunner grote voorgangers in hem. Zijn figuren zijn vlak gehouden, sterk lineair getekend en in effen prachtige « Vlaamse » kleuren geschilderd. Zo krijgen al zijn composities een krachtig decoratief effect.

Voor oningewijden schijnen vele tafelen van Breugel geestig of plezierig. Dat zijn ze niet! Wel ironisch of humoristisch (in de echte betekenis van het woord « humor ») en vaak... sarcastisch. De meest doorgewone, dagelijkse dingen en menselijke handelingen weet hij aldus te laden, tot zeer diepzinnige symbolen. Breugels kunst is tragisch!

Dit alles zullen jullie een beetje te geleerd vinden, niet? Daarom nu iets over Breugel's leven, dat wel « kleurrijk » was. Wie kunnen we beter aan het woord laten dan een man uit diezelfde tijd, de Noord-Nederlandse schilder Carel Van Mander? Hij schrijft in zijn « Schilder-Boeck »:

« De Natuur heeft wonderwel haren Man ghevonden en ghetroffen, om weder van hem heerlyck ghetroffen te worden, doe sy in Brabant in een onbekent Dorp onder den Boeren, om Boeren met den Pinceel nae te bootsen, heeft uyt gaen picken, en tot de Schilderconst verwecken, onsen ghedurighen Nederlantschen roem,

den seer gheestighen en bootsighen Pieter Breugel, die is gheboeren niet Wyt van Breda op een Dorp, geheeten Brueghel, welcke naem hy met hem ghedragen heeft en syn naecomelingen ghelaten. Hij heeft de Const gheleert by Pieter Koecke van Aelst, wiens dochter hy namaels trouwde, en had se, doe sy noch cleen was, die wils op den arm ghedragen, doe hy by Pieter woonde... »

Na verhaald te hebben, dat Breugel veel reisde en dat hij te Antwerpen was gaan wonen en daar werkte voor de beroemde plaatsnijder Jeroen Kock, beschrijft hij zijn vriendschap met de schilder Franckert: « Met desen gingh Brueghel dickwils buyten by den Boeren, ter Kermis, en ter Bruyloft, vercleedt in Boerenleeren, en gaven giften als ander... »

In 1563, toen Breugel trouwde, vestig-

de hij zich te Brussel en stierf daar in 1569. Hij ligt in de Kapellekerk begraven.

Onze « boeren » Breugel was helemaal niet boers! Hij was een verflind humanist, een stedeling; vriend van Granvelle, die zeven werken van hem bezat; van Abraham Ortelius; van Christoffel Plantin, de « aartsdrukker »; van Coornhert en verschillende andere aristocraten. De benamingen als « de Vieze » of de « Boeren » Breugel, « Peer den Crol » en zo meer zijn dus ongegrond.

Jullie weten allicht dat hij vele nakomelingen had, die ook schilders waren (minstens tien!). De meesten copieerden tot in het oneindige de werken van voorvader Pieter. De « fluwelen » en de « helse » zijn jullie zeker bekend... maar... dat is dan iets voor een volgende keer!

Met Robbedoes vooruit en vooraan-
Je trouwe,

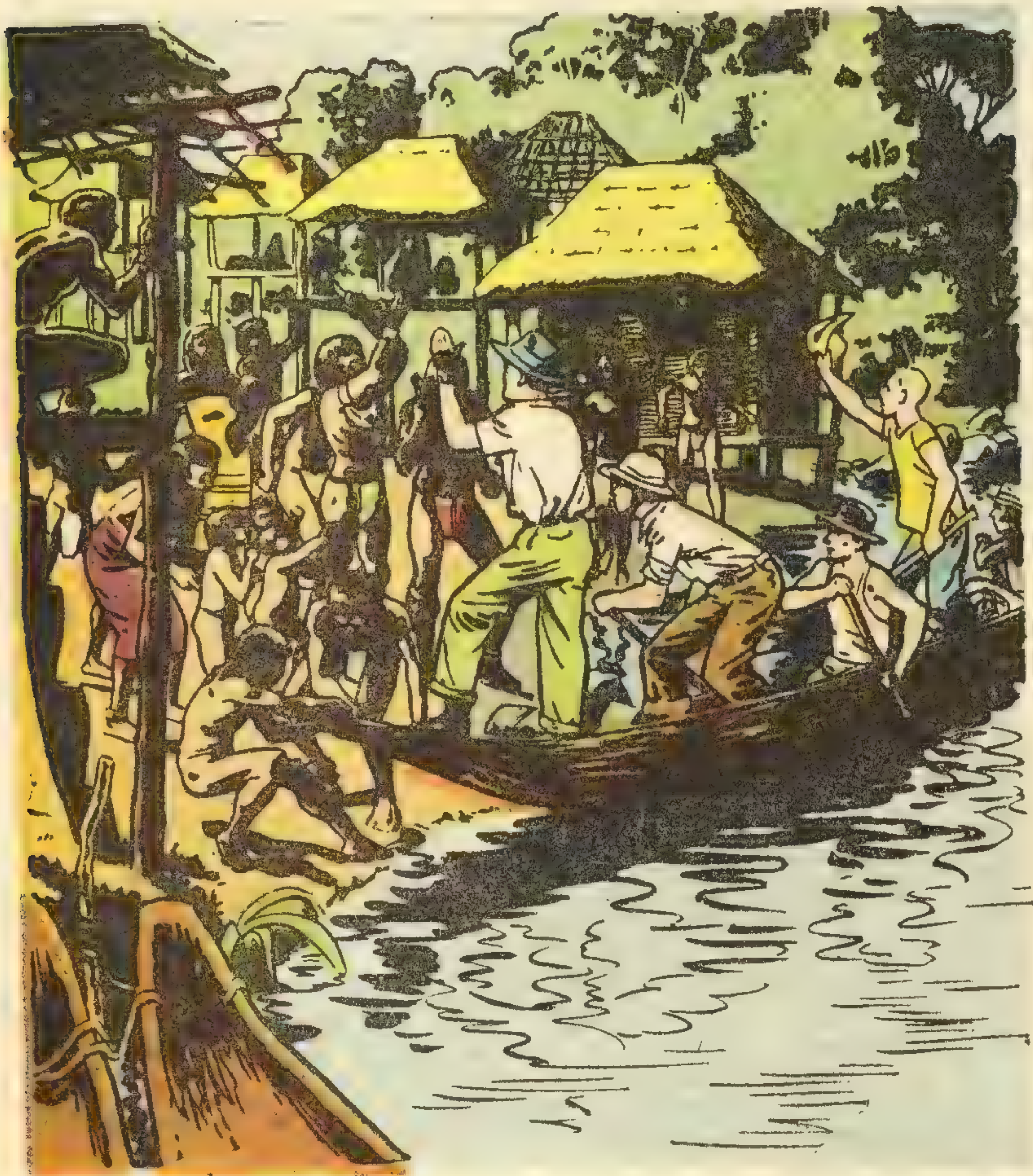
SNUFFELTJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck
(22)

geïllustr. door Ref

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherp boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana. De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp. Juanito, een halfbloed, geleid hen met enkele Indianen door het oerwoud. De Grote Baas redt Juanito het leven en de halfbloed geeft hem uit dank kostbare inlichtingen. Piet, Mariana en Yavari worden door Indianen omsingeld.

Soms kraakte er een blaadje of bewoog een takje op een ongewone manier, maar dat was alles. Zij voelden, dat zij door tientallen, misschien wel honderdtallen krijgers beloerd werden.

Piet ging een keer boven op de versterking staan om te zien, wat er gebeuren zou, maar hij moest onmiddellijk terugtrekken. Drie pijlen ketsten tegen de rotsen rondom hem. Hij moest de waarheid onder ogen zien: zij waren door vijandige Indianen omsingeld.

— Vannacht, zei Yavari, zullen zij over de rotsen sluipen, zonder dat wij hen kunnen zien en dan zullen zij ons aanvallen.

Piet dacht een ogenblik na en stelde toen voor:

— Wij hebben springstof bij ons. Laat ons die onder de rotsen leggen. Als zij aankomen, laten wij ze tegelijk ontploffen...

— Dan lopen wij gevaar met hen de lucht in te vliegen.

Plotseling glimlachte Yavari en bromde:

— Ik heb een beter voorstel. Wij

maken alle jachtpatronen leeg en vullen ze met dynamietpatronen..

— Wat wil je daarmee gaan doen, Yavari?

De Indiaan schudde zijn hoofd en mompelde:

— Ik heb mijn plan... ik heb er een bedoeling mee. Zij zullen denken, dat wij machtige tovenaars zijn.

Geholpen door de twee jonge mensen, ving Yavari al het kruit van de patronen in een zak op, daarna nam hij de dynamietladingen en liet zich langs de muur naar beneden glijden. De nacht begon te vallen...

Alles is mogelijk voor een Indiaan, die zich niet wil laten zien. Een echte zoon van het woud weet elk takje en grasje te benutten om zichzelf onzichtbaar te maken.

Piet trachtte tevergeefs de manoeuvre van Yavari te volgen.

Zij wachtten heel lang en de jonge medewerker van de Rode Vleugel begon zich al af te vragen of de Indiaan niet doodeenvoudig gevlucht was, omdat hij begrepen had, dat het toch een verloren zaak was.

Tegen de rotsen tekende zich een schaduw af. Piet haalde zijn revolver te voorschijn, maar een bekende stem fluisterde:

— Schiet niet, ik ben het, Yavari.

— Yavari! Eindelijk! zuchtte Mariana. Zijn de Indianen klaar?

— Zij zijn ongeveer met vijftig man. Zij naderen de rotsen. Over een half uur zullen zij hier zijn. Maar dan zijn wij al ver weg...

Piet De Rijke en Mariana hadden graag geweten, wat Yavari van plan was, maar de Indiaan glimlachte geheimzinnig en gaf hen opdracht de uitrustingszakken te pakken. Hij nam zelf de zwaarste en plotseling toen zij klaar waren, rekte hij zich uit en schreeuwde in de guahaharibostaal, die door bijna alle oeverbewoners van de Maranon begrepen werd, iets uit.

Mariana vertolkte wat zij hoorde:

— Indianen van de Maranonoe-oevers!... Gij bereidt u voor om vreemdelingen aan te vallen! Maar gij weet niet, dat het goden zijn! Indianen van de Maranon, gij meent met mensen te doen te hebben, maar wij zullen onszelf in levende vlammen veranderen en wij verdwijnen in het woud. Vreest ons! Indianen van de Maranon, wee u, als gij in deze omgeving blijft. Duizenden hemelkrijgers en bliksemslagen zullen u aanvallen en straffen.

Uit de duisternis schreeuwde een stem. Mariana vertolkte:

— Dat zijn woorden van een op-snijder! Bewijs ons dat je een vlam bent.

Maar ondanks alles was de stem niet zelfverzekerd. Waarschijnlijk werden deze woorden door een opperhoofd uitgesproken, die zijn mensen vertrouwen wilde geven.

— Gij kunt een bewijs krijgen,

antwoordde Yavari, wij gaan onze troepen halen en voor de weduwvogel twee keer gezongen heeft, zullen wij hier terug zijn met alle bliksem-slagen van de hemel.

Een felle lichtflits schoot door de lucht. Yavari had een lucifer aangestoken. Piet en Mariana zagen zijn gezicht in het licht van de vlam, die vlug langs een lont lekte.

Plotseling begreep Piet de list van Yavari. Hij had het kruid in een lange baan neergestrooid. De vlam joeg in de richting van het bos. Het kruid schoot aan, de vlammen werden steeds groter. Zij dansten langs de kruittlijn, alsof zij uit de versterking kwam en... Mijn God, wie weet wat Yavari met het dynamiet gedaan had.

Het kruid knetterde en van beneden kwam een angstig gehuil toen de vlammen over de rotsen naar beneden slingerden. Piet zag de silhouet van een vluchtende Indiaan. De arme man volgde zonder het te weten de weg van de vuurgoden en verkeerde in de mening, dat zij hem op de hielen zaten.

De vlammen verdwenen knetterend in het woud en plotseling weerklonk de eerste ontploffing als een donderslag.

— De eerste dynamietlading... mompeldé Yavari.

Daarna volgden de ontploffingen elkaar op. Dreunend schudden zij het woud, wierpen levende vlammen uit, die de bomen doorboorden en de lucht rood kleurden.

Daarna werd het doodstil en was alles weer donker.

— Kom vlug, zei Yavari, zij zijn gevlucht.

De Indianen waren inderdaad naar hun dorpen teruggevlucht en als Capataz nieuwe krijgers bevel gaf om de expeditie van Piet De Rijke en Mariana achterna te gaan, beweerden zij, dat dit geen mensen, maar vuurgoden waren en dat het veel te gevaarlijk was om hen aan te vallen.

Zo hielden de Indiaanse stammen, dank zij de list van Yavari, vanzelf op om Mariana voor Capataz te achtervolgen.

Intussen voeren Yavari, Piet De Rijke en Mariana steeds verder stroomopwaarts. Zij wisten, dat de uitmonding door de mannen van Capataz bewaakt werd. Er bleef hen dus slechts een oplossing over zich daar zover mogelijk van verwijderen en Indiaanse stammen zoeken, die niets van de beruchte goudoorlog afwisten. Eenmaal bij zo'n stam aangekomen, zouden zij daar wachten tot het gevaar voorbij was. Zij zouden ook boodschappers naar de andere stammen kunnen sturen om te weten te komen, wat er met Dr. Leurant gebeurd was.

Op een dag, toen zij hun prauw over een zwak stroompje dreven

waarin het water bijna tussen de stenen gleed, ontdekten zij een blanke, daarna nog een en tenslotte stootten zij op een hele groep seringueros.

Seringueros zijn echte avonturiers. Zij vormen een groep van acht tot tien mannen. Zij trekken door de oerwouden om siringals te vinden, dit zijn rubberbomen. Zij stichten een onderneming, die « baracou » genoemd wordt. Zij vellen de bomen, vangen het sap op en maken van het verkregen rubber grote dikke ballen van meerdere kilos, waarmee zij hun prauwen laden. Als zij voldoende hebben, begeven zij zich naar Iquitos om hun buit te verkopen.

Zij verkochten de rubber niet meer zo duur als in de tijd der exploitaties aan het begin van de eeuw, maar als een seringuerero na twee jaar zwerven uit het Amazonewoud naar Iquitos terugkeert, heeft hij toch genoeg om zich als kolonist te kunnen installeren. Als hij karakter heeft tenminste... en al zijn geld niet in een paar weken verkwist.

Vanaf de eerste dag bracht Piet De Rijke de « baracou » ervan op de hoogte, dat hij door een bende bandieten achtervolgd werd. Maar de leider van de groep schudde glimlachend zijn hoofd:

— Wie jullie ook zijn, wij hebben jullie in onze baracou ontvangen en zolang u hier bent, zal niemand u kwaad doen. In het Amazonegebied moet iedereen zich aan de wetten der gastvrijheid onderwerpen. Vandaag ontvang ik u en bescherm u. Morgen ben ik misschien verplicht mij te verbergen en zal een ander mij opnemen. Zonder deze wet zou het onmogelijk zijn in dit vijandelijke woud te leven.

Terwijl Piet De Rijke Mariana aankeek, die zwak, gehavend en doodmoe was, dacht hij dat het werkelijk een teken van de hemel was, dat zij op de baracou gestoten waren.

Het meisje zou nu uit kunnen rusten. Haar trekken zouden ontspannen en de zwarte kringen onder haar ogen verdwijnen. Later zouden zij hun speurtocht weer samen voort kunnen zetten.

XI

Verraad van Juanito ?

Karel voerde de riemen op de voorpont van de prauw. Zijn hoofd was vuurrood en zijn ogen gezwollen. De Maranon, de grote, onmetelijke Maranon met onverstoorbare golven en aan weerskanten dicht begroeid met bomen, was oneindig. Overal had je een gevoel of je beloed werd, overal voelde je leven wriemelen in het woud en zelf was je zo alleen op de punt van je kleine prauw, die niet eens zo groot was

als een van de afdrijvende boomstammen.

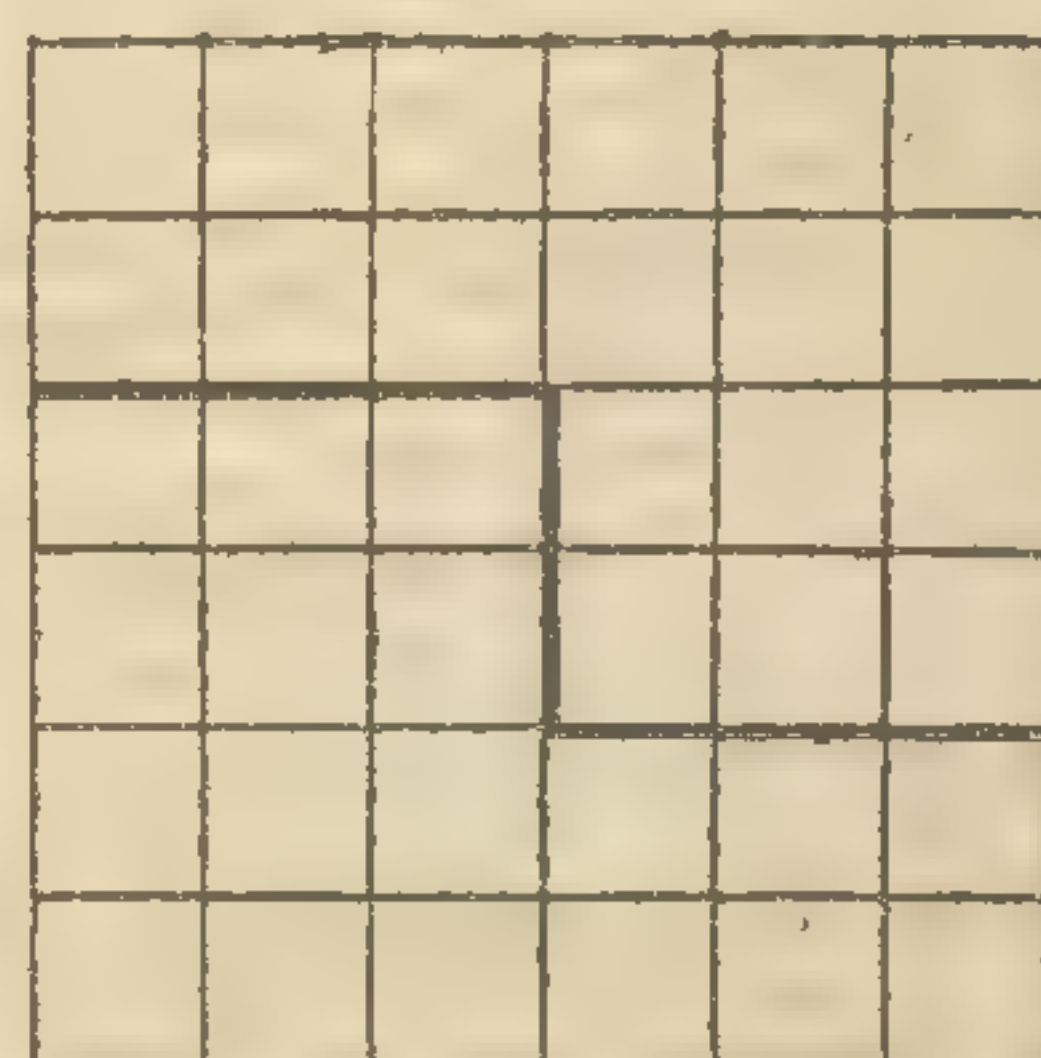
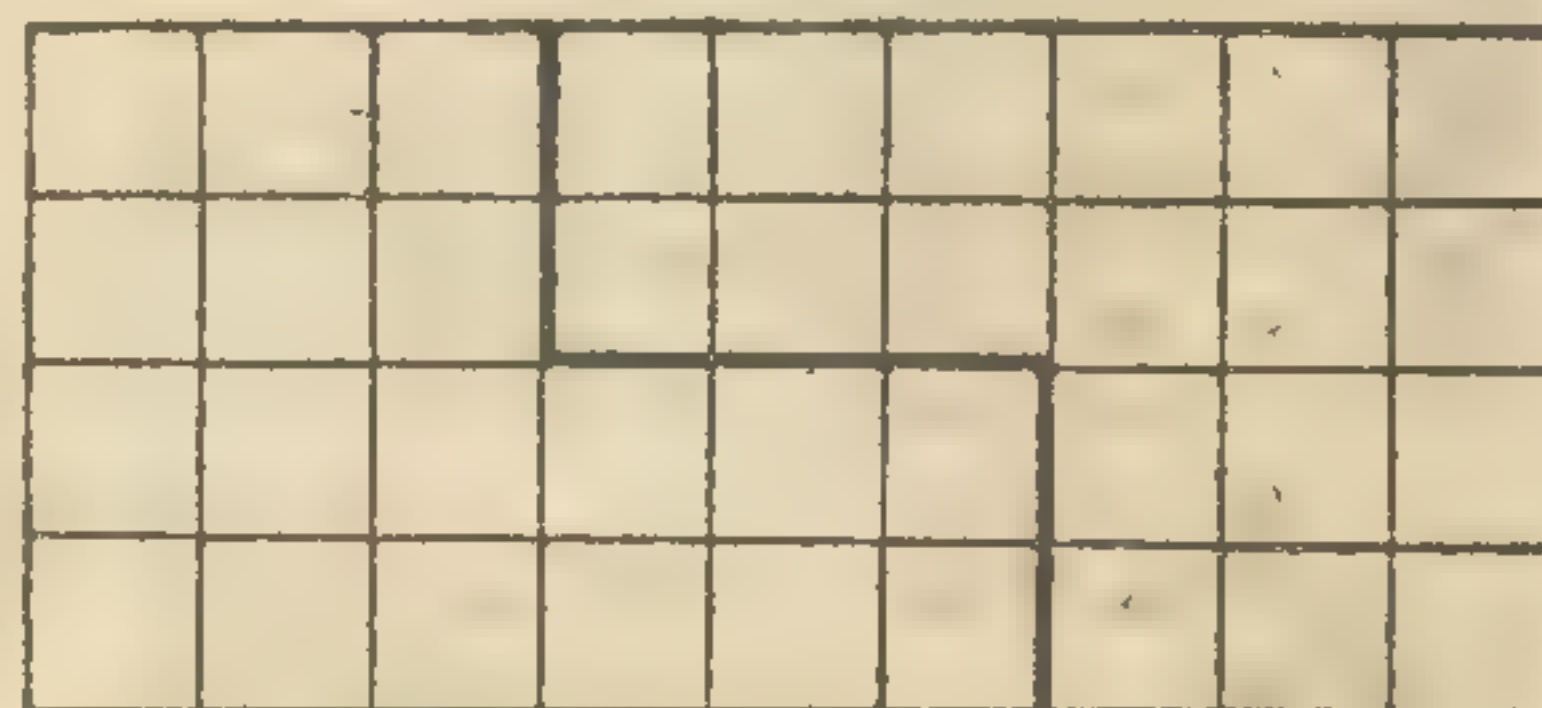
Achter Karel kwam Jan, die net zo rood zag. Dikke zweetdruppels paelen op zijn schouders en borst.

(Wordt vervolgd.)

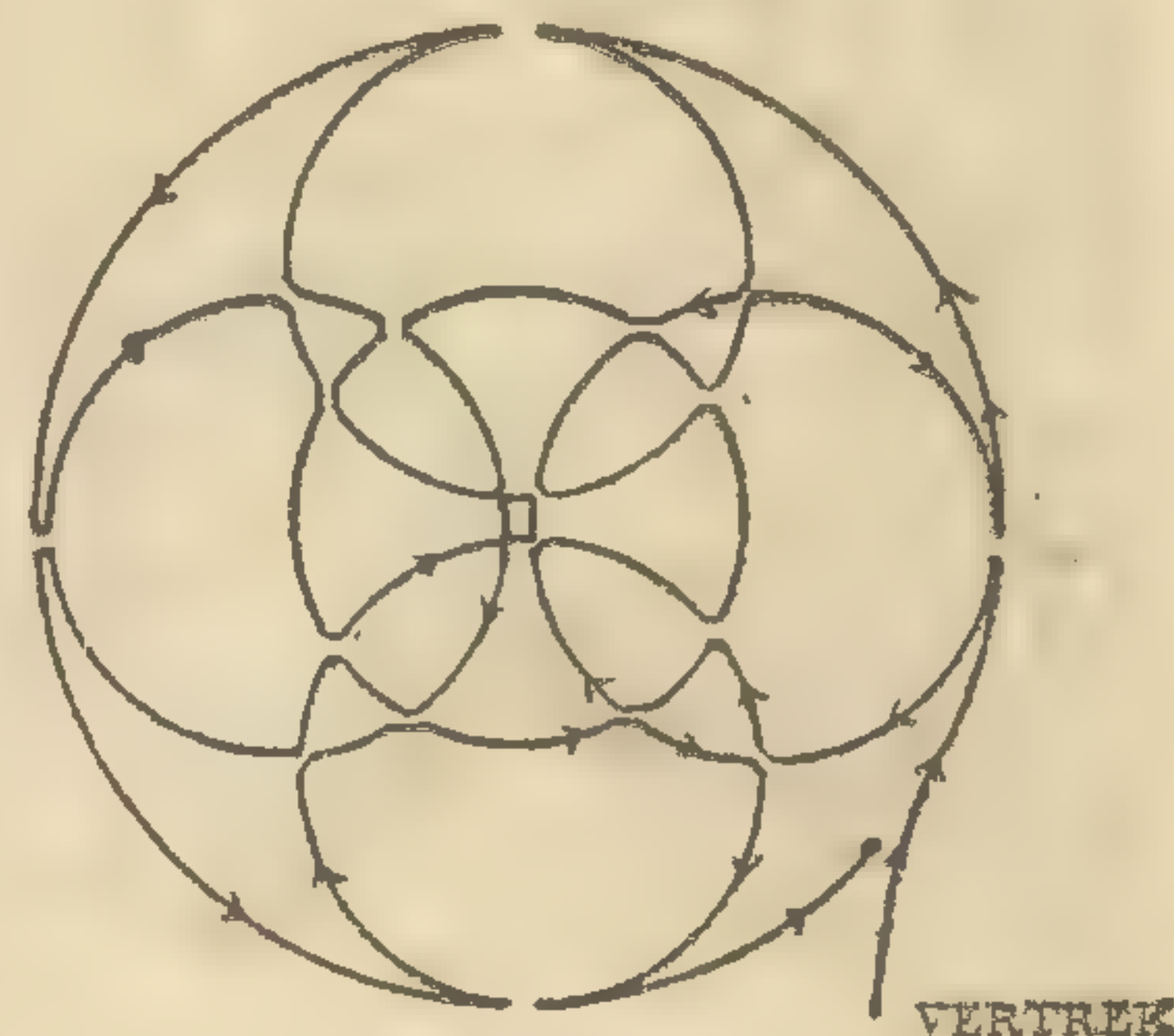
Wie weet het ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

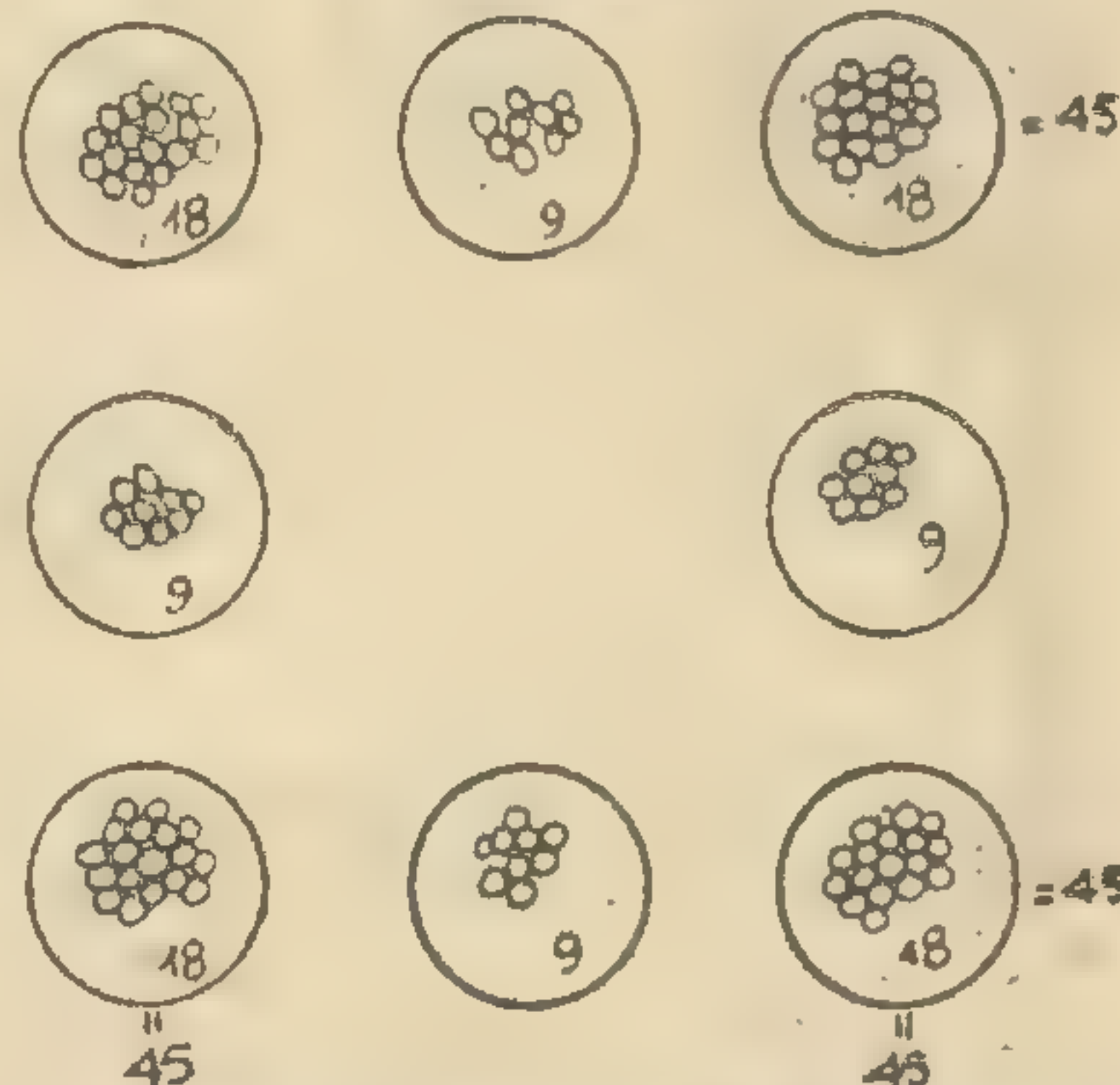
SPEL Nr. 1

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3

Totaal: 108 appels. In het eerste geval zijn er 15 appels $\times 8 = 120$, dus $120 - 108 = 12$ appels. Mowgli had deze kunnen weg-nemen zonder dat de som aan elke zijde van het vierkant verandert.

SPEL Nr. 4

De Amerikaanse vlag bevat 13 strepen. Op de tekening staan er maar 11. Ze telt 48 sterren in plaats van 42 en begint met een rode streep, niet met een witte.

fout

HUP ROBBEDOES

Ik zie Robje op straat in gezelschap van een sportief uitziend jongmens. Beslist, dat MOET iemand zijn, die veel aan sport doet. Robje stelt voor:

— Meneer Fluitjes, scheidsrechter.

Ik heb me dus niet

gezegd?... Nu, dan moet er in mijn bovenkamer iets niet pluis geweest zijn. Vergissen is menselijk. In zijn dwaling volharden duivels. Laat ik daarom eerst ruiterlijk erkennen, dat ik me gruwelijk vergist heb...

Daarop ontspint zich tussen meneer Fluitjes en mij een gesprek over het al of niet buitenspel staan van andere spelers dan de man, die de strafschop neemt. Er komen zelfs een aantekenboekje en een potlood bij te pas. Er wordt gediscussieerd en getekend.

— Stelt u maar problemen, meneer Fluitjes. Eens zien, of ik mijn geschokt zelfvertrouwen kan terugwinnen!

— G, als dat helpen kan...

Stelt u zich voor, dat er een strafschop genomen wordt. Een speler van de aanvallende partij stelt zich op buiten het strafschopgebied tussen de doellijn en de bal. Staat die knaap buitenspel?...

— Hij staat inderdaad in buitenspel POSITIE. Hij moet zich achter de bal opstellen.

— Met het gevolg, dat...?

Blaadje na blaadje van mijn aantekenboekje raakt vol krabbels: lijnen, strepen, punten... In het net overgetekend vinden jullie mijn uitleg hiernaast.

FRANK.

1° GEVAL

DE STRAFSCHOP WORDT GENOMEN. DE DOELWACHTER WIL DE SCHUTSCHOPPER OF DE MAN IN BUITENSPEL POSITIE EN VERADWISSELT "JIT" DE BAL. VOLLEDIG DOELPUNT, WIL, VOOR BUITEN SPEL POSITIE, HET GEGEBEN WORDT.

2° GEVAL

DE DOELWACHTER VERBODT DE BAL. DE SCHUTTER IN BUITENSPEL POSITIE LOOPT TOEGEFLIET VOOR SCHUTSCHOPPER!

vergist. We groeten elkaar als sportvrienden, als leden van dezelfde grote familie. Dan zegt Robje, terwijl hij kleurt als een pioen:

— We hadden het juist over een van uw beslissingen, meneer Frank. Over buitenspel staan bij het nemen van strafschoppen. Meneer Fluitjes denkt daar enigszins anders over.

— Ja, ik kan het tot mijn spijt niet helemaal met u eens zijn, meneer Frank. Let wel, als de zaak me goed is overgebracht... De speler, die een strafschop neemt, staat NIET buitenspel als hij de bal, die tegen paal of lat ketst, opnieuw inschiet, maar... hij is in fout, omdat hij niet twee keer achtereen de bal mag raken!

Ik sta paf.

— Dat is inderdaad zo, meneer Fluitjes. Heb ik dat anders

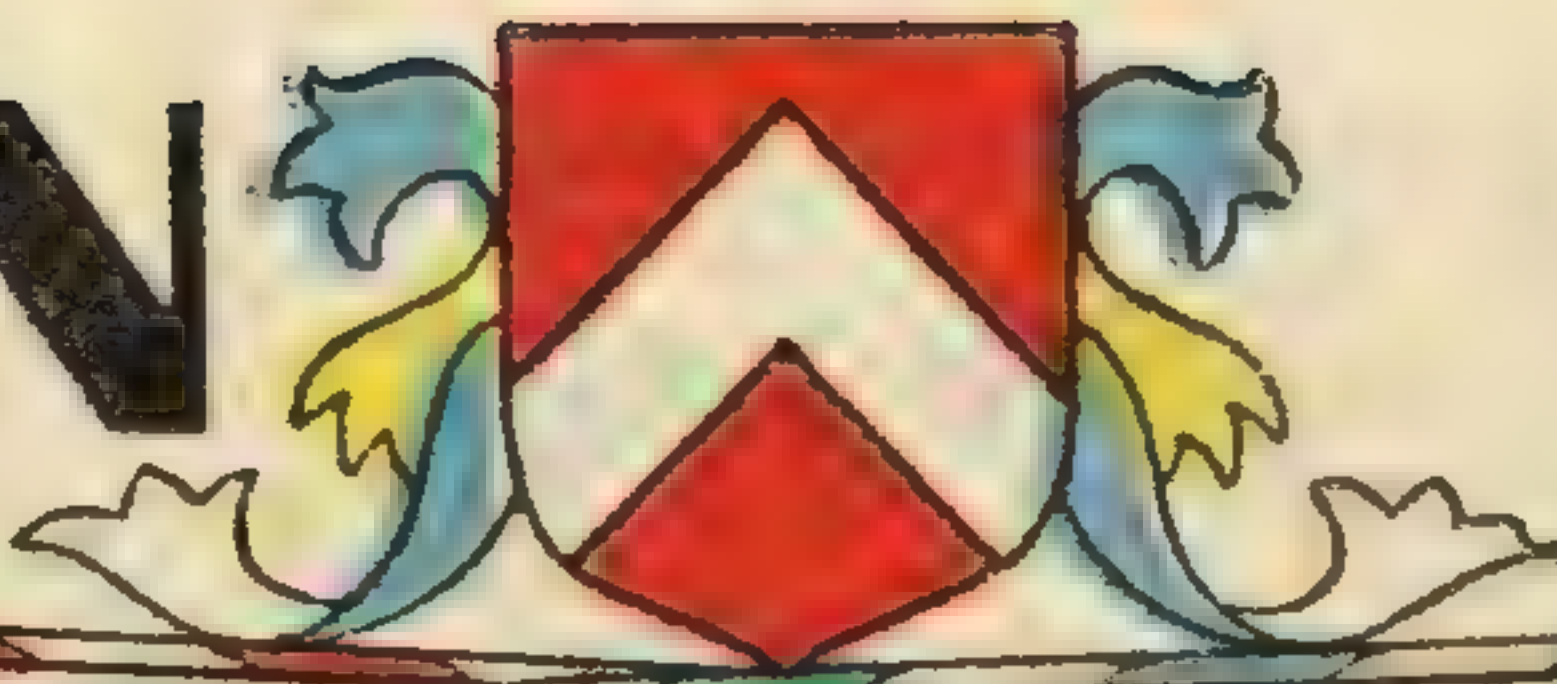
We werken ons in het stadion even los. Een ren over de sintelbaan, een haag, wippen in de springbak, schieten onder de balanceerpaal door en stuiven de klimmuur op.

3° GEVAL

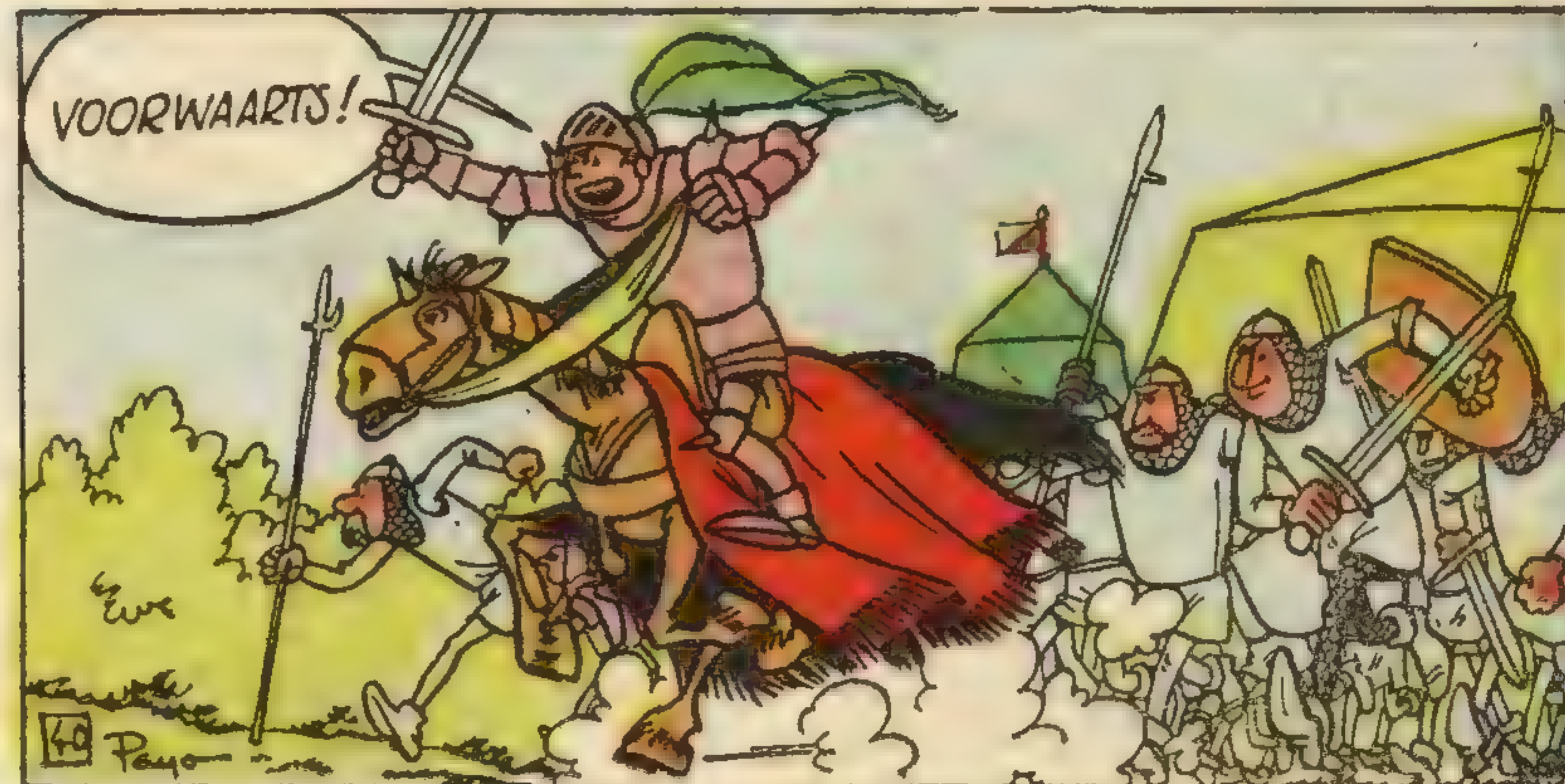
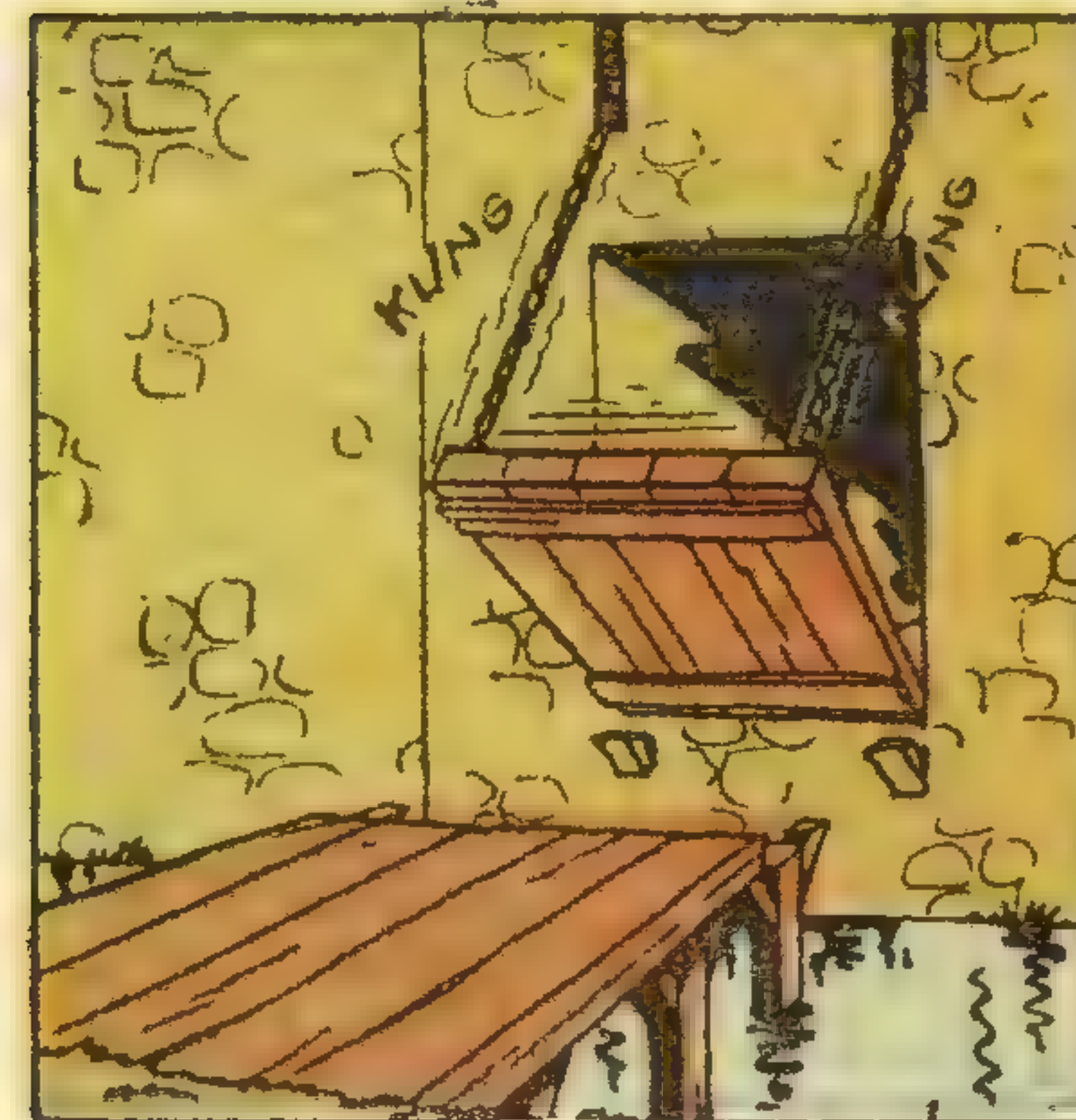
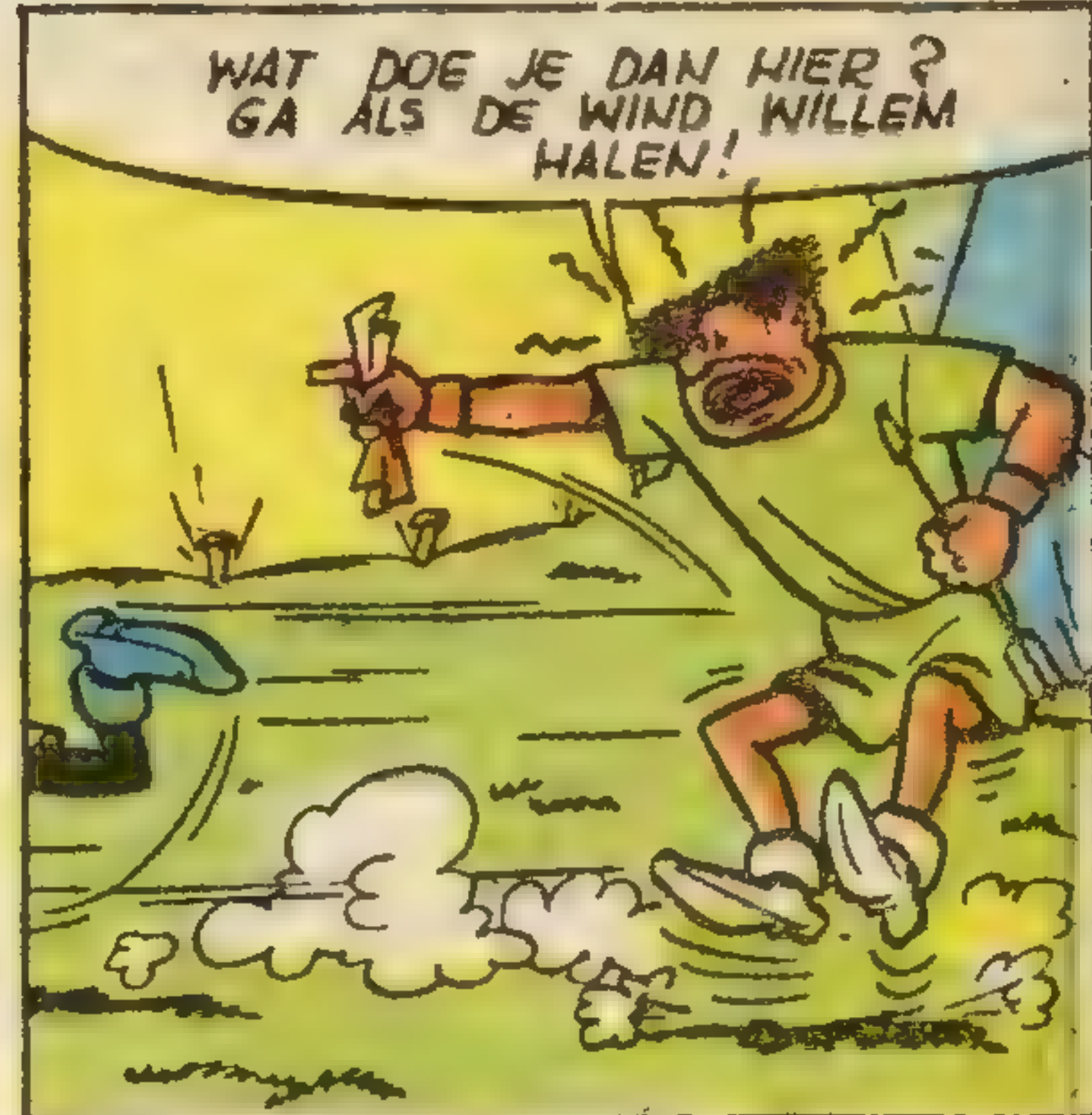
DE DOELWACHTER DOORSTRIJKT DE BAL. IEDERE MAG TOEGELIET EN TERUGKALLEN.

JOHAN

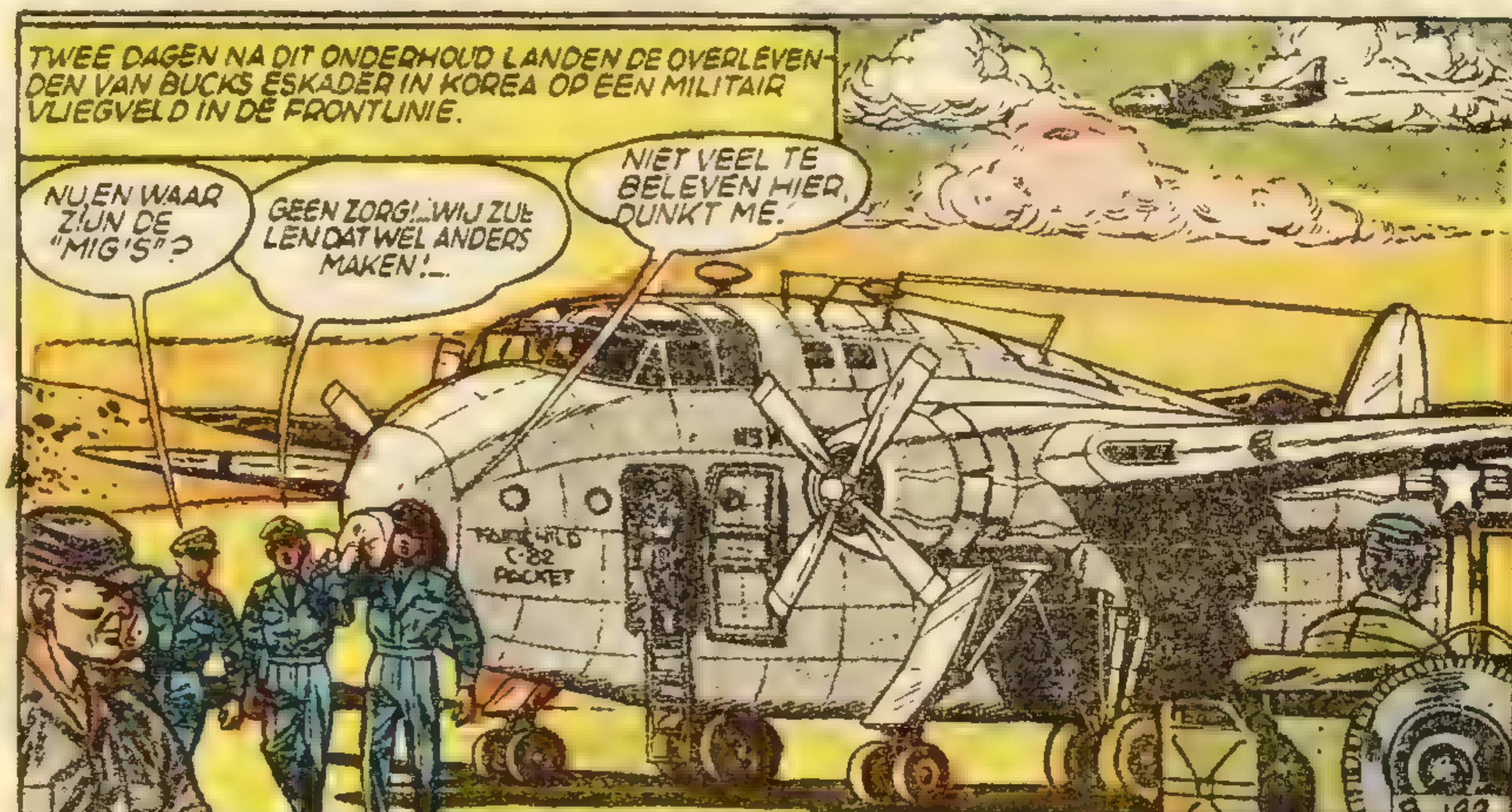
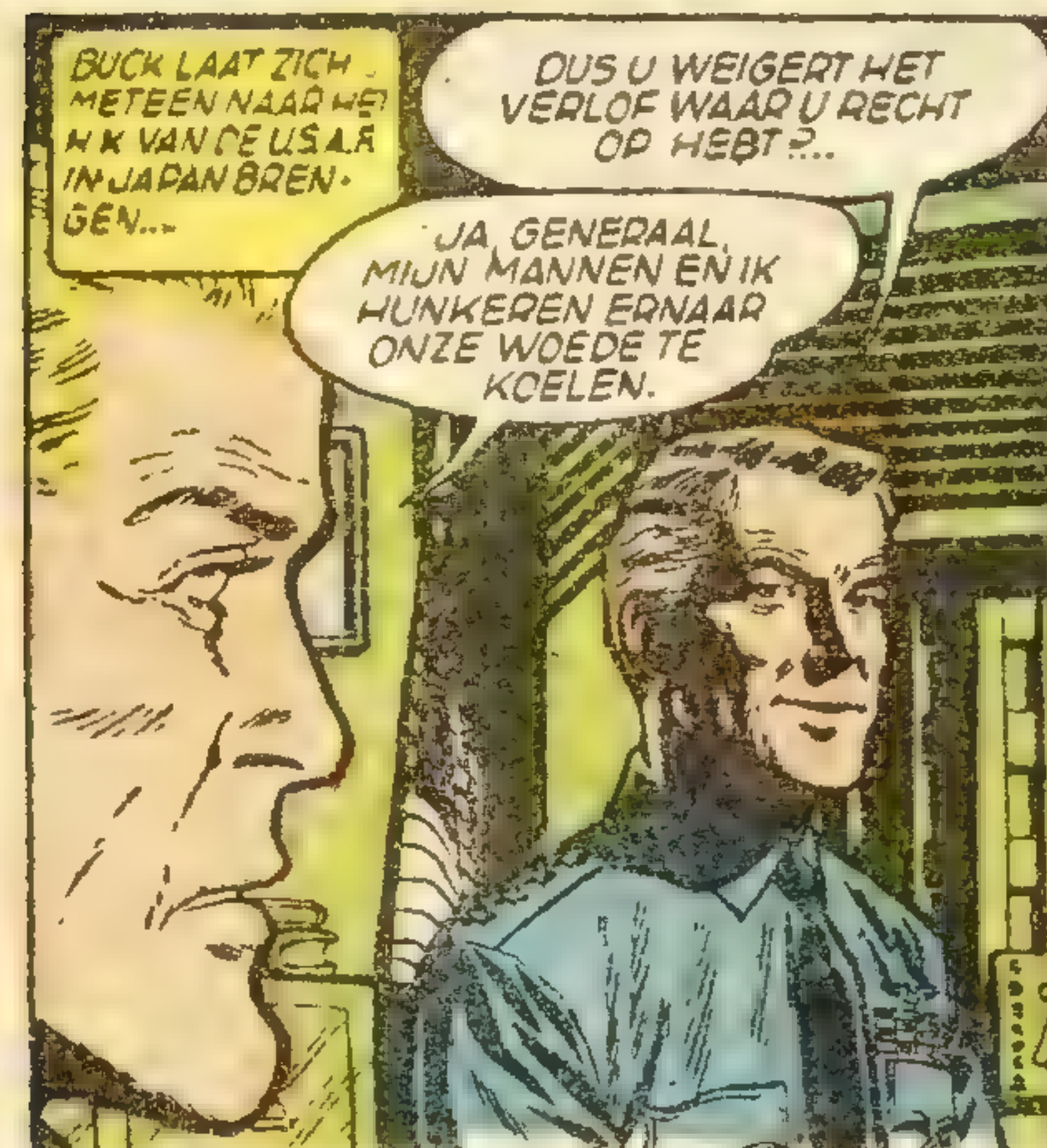
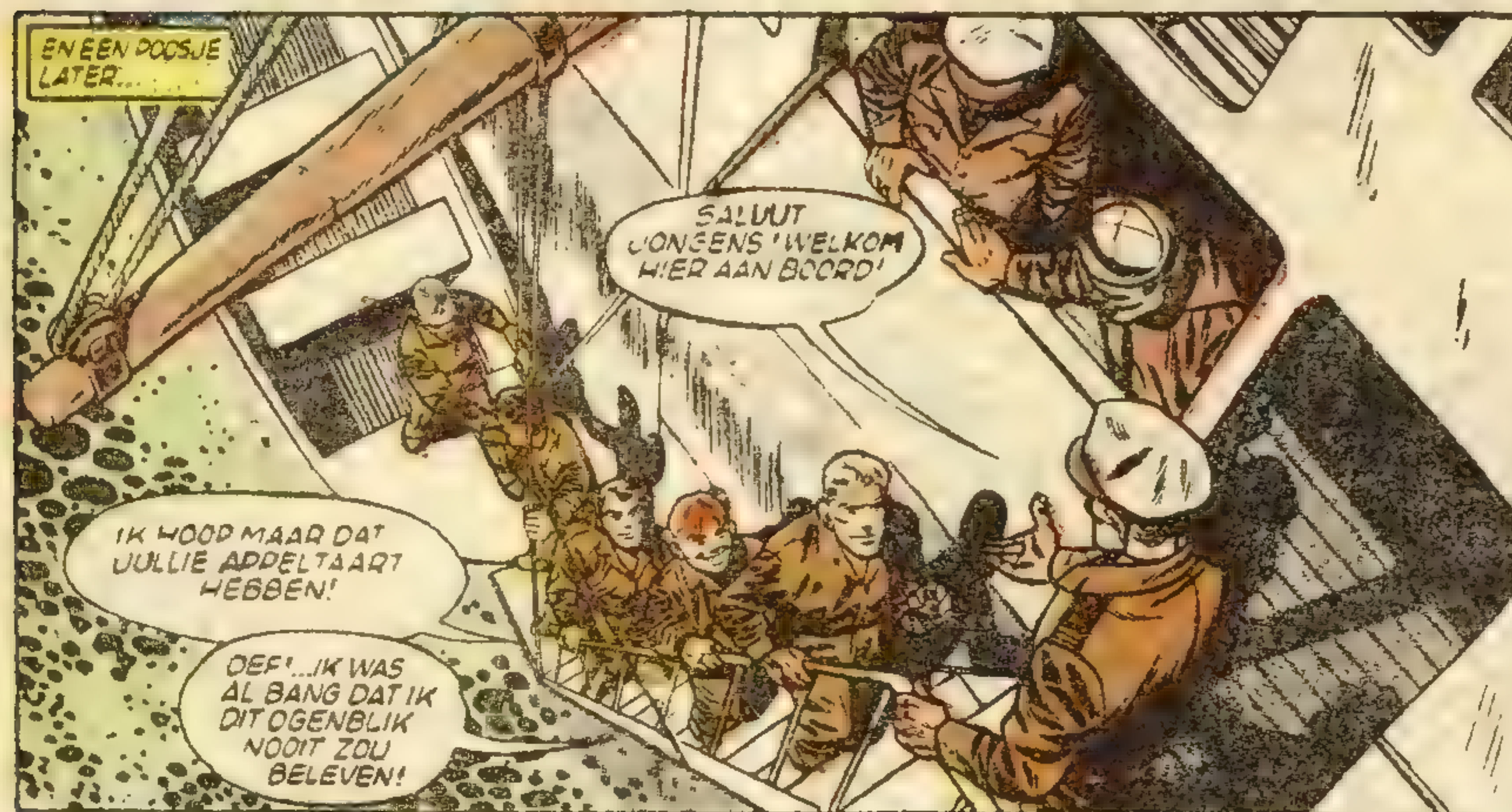
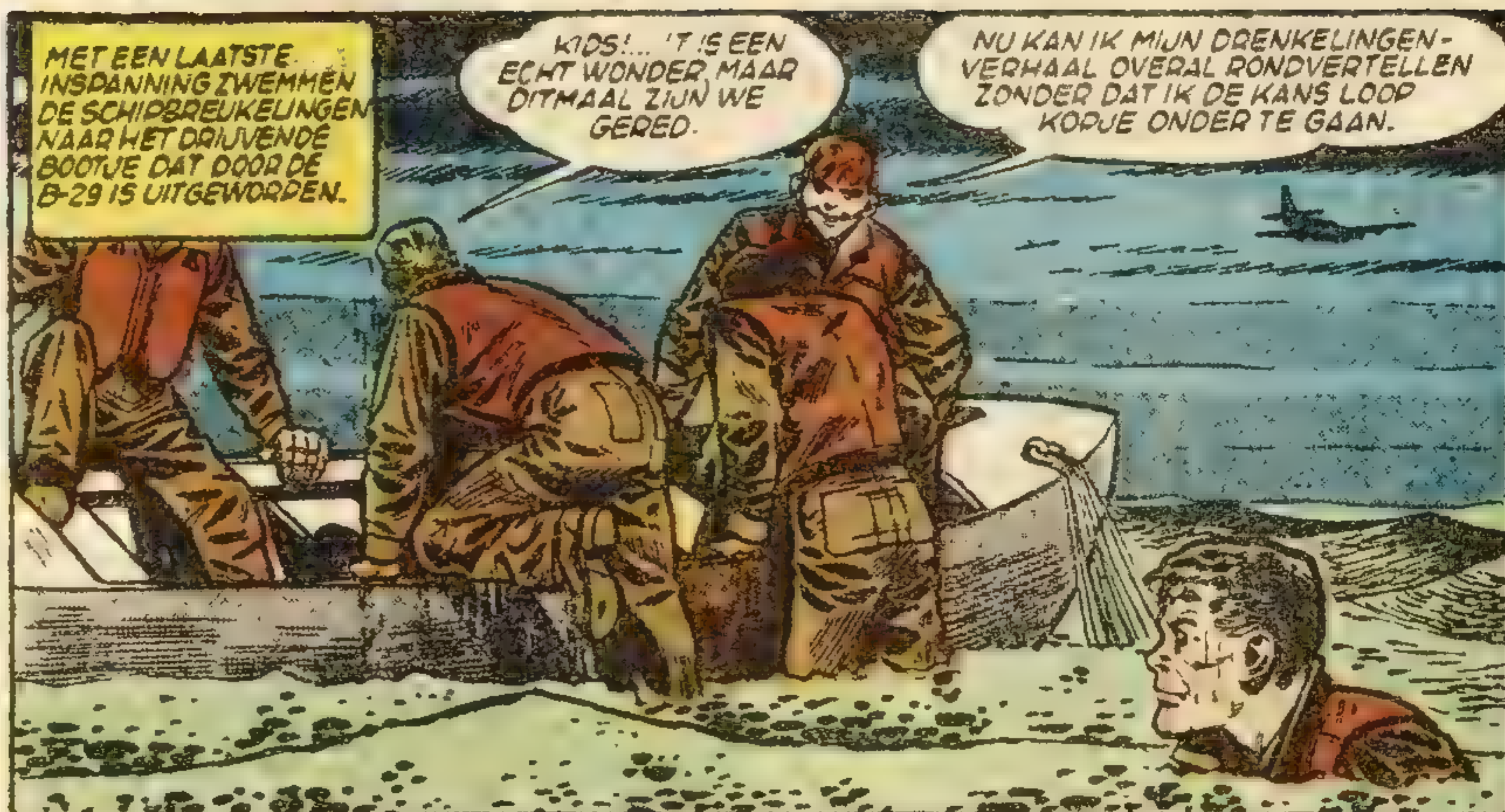

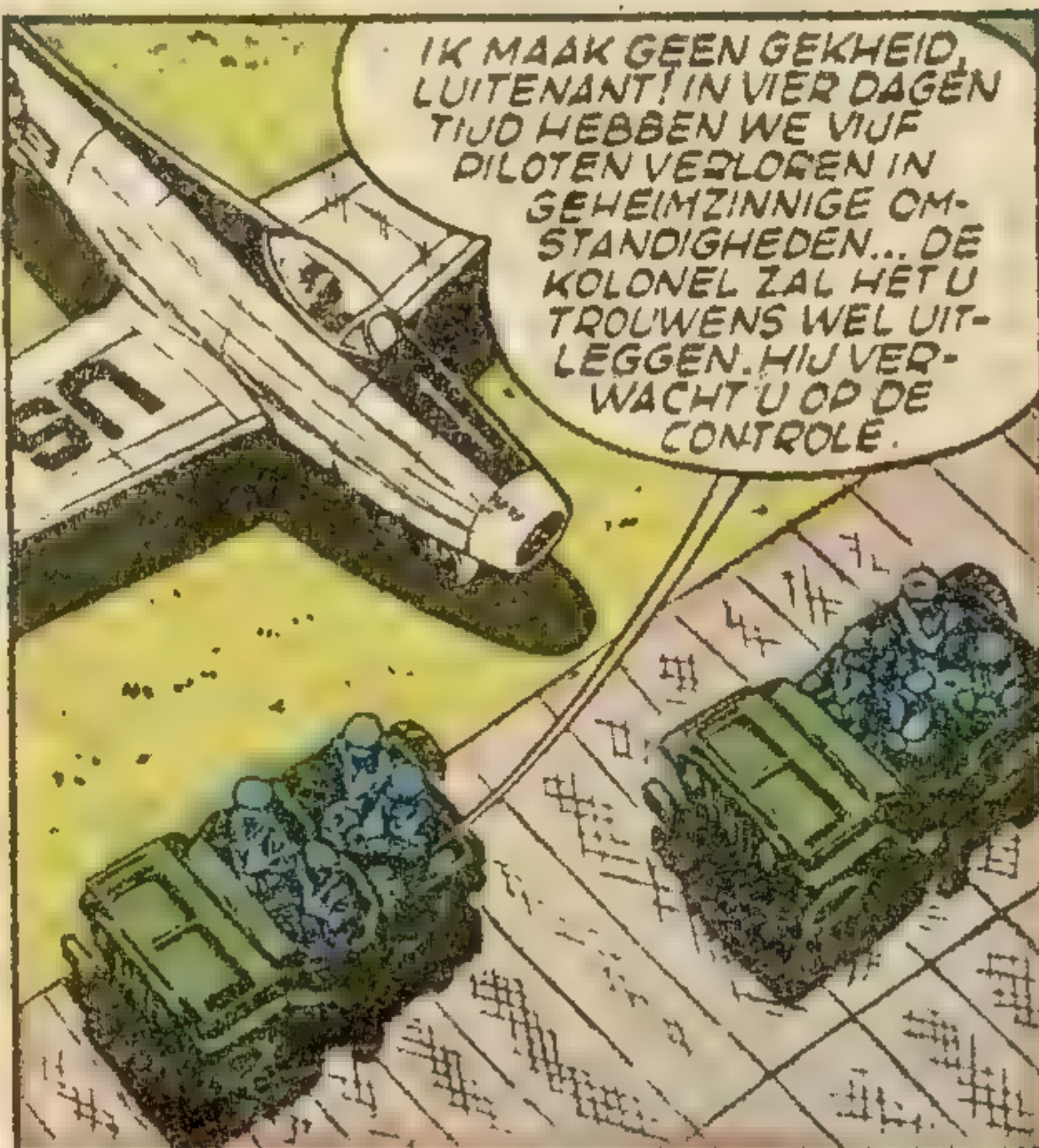
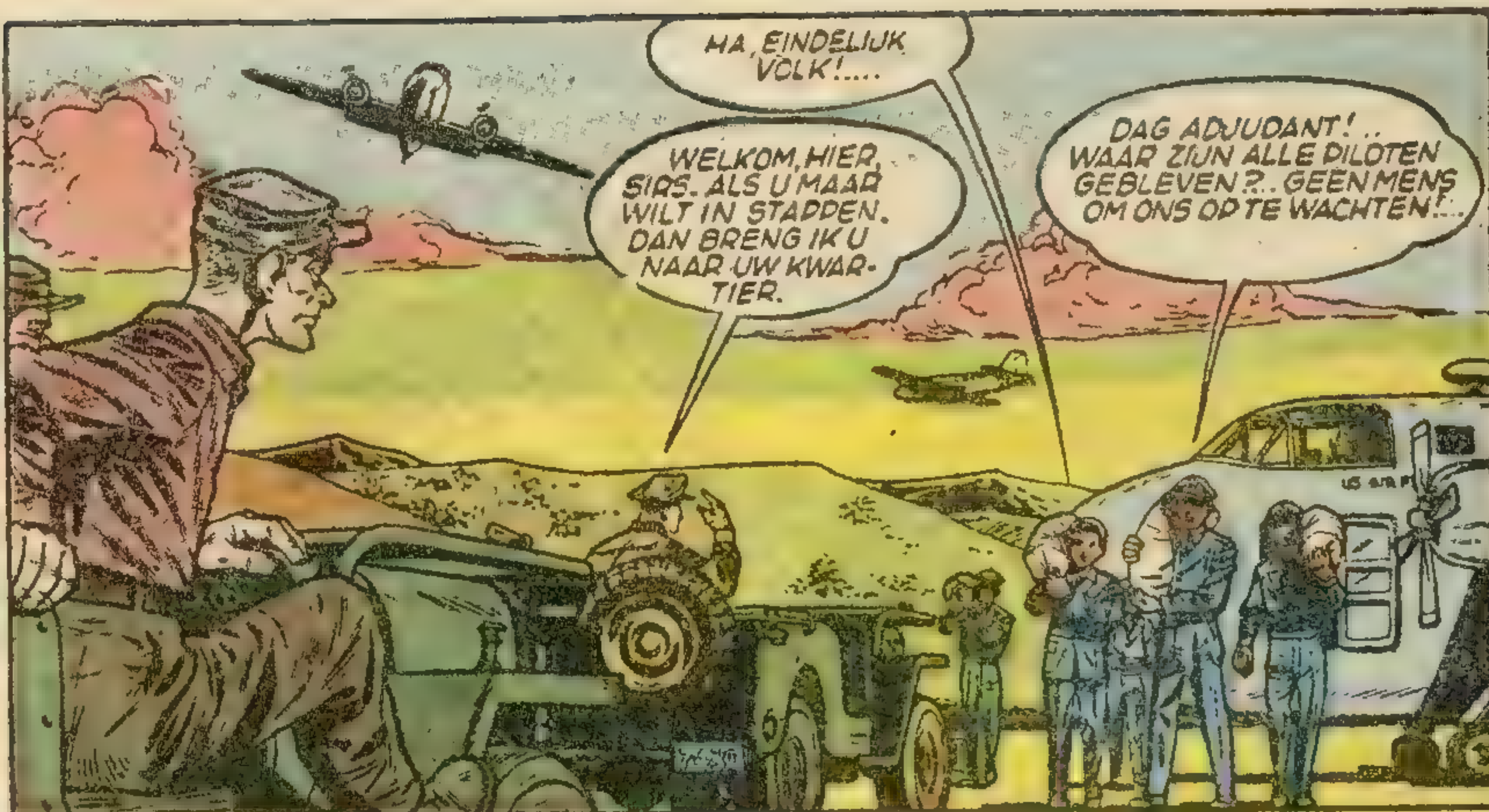
Basengu, de trouweloze varol, poogt vergeefs het slot des konings te bestormen. Hij gooit het over een andere boeg en begint nu beleg te slaan. De belegerden schieten een briefje naar hem toe.

BUCK DANNY

IN KOREA

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

- Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
- Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6 : Tekennolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Hier vuurt, verdedigend, Belgisch-vlot, de achterhoede schot na schot.

Ja, beste knollenplanters, met deze knollentuin is voor België de internationale ontmoeting België-Nederland gespeeld. Jullie zien, hoe de beste reserves tot het laatst bewaard bleven. Wat kunnen de Nederlanders daar volgende week nog tegenover stellen ?...

Voor de plaats van links-back werd beroep gedaan op de aanvoerder van de plaatselijke knolplantersclub « Wete Di » te Beersel-Dries. S.K., de EDELE RIDDER, zal tegelijk beseffen, hoe er niets in de knollentuin verloren gaat en alles naar de mate van het mogelijke zijn plaatsje krijgt.

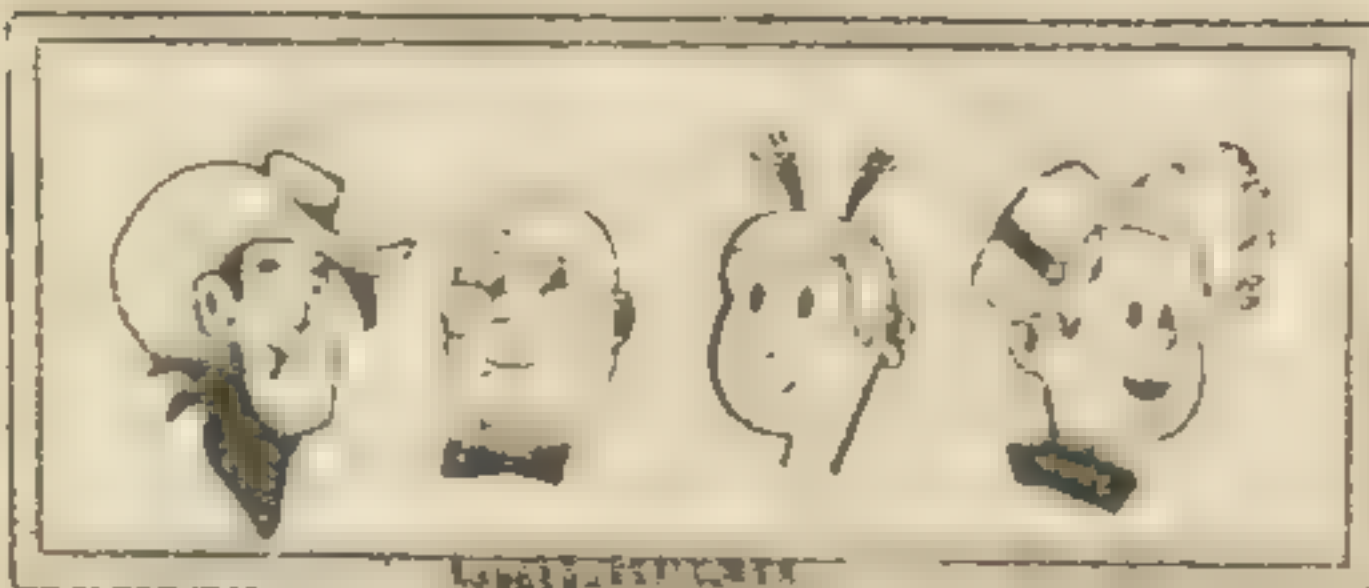
Op de rechts-backplaats prijkt als dichter JEF uit Beveren. Jef schreef zijn gedicht na drie maanden zwijgens expresselijk voor de prijskamp « om de faam van Zuid-Nederland hoog te houden ». Op college speelde hij altijd in de voorlijn, maar dat is hier juist anders.

En wie staat als laatste, die « zal handhaven » in doel ? HARDWIG uit Berchem en wel met een tekenknol.

Over de puntentoekenning hoefde ditmaal niet lang gepalaberd. Het werd vlot 8, 8, 7.

— Lieve hemel ! Op dat beest moet heel wat gereden zijn !... - Tekennol van STANO 31.019 uit Diest.

Robbedoesfiguren. - Tekennol van COCHISE 32.628 uit Turnhout.

Bravo, rakkers en rakkeresjes, die zo enthousiast de kleuren van je land verdedigd hebt ! Volgende week de laatste drie Nederlanders en... we weten tegelijk de uitslag van deze landenwedstrijd.

Nu eerst de wedstrijdknollen geplant.

DE SLOTKAPEL

't Is donker en 't is stille in de verlaten slotkapel. 't Is er kilig-koud en eigenlijk ongezellig. Maar... als de zo machtige burchtheer hier biddend ter aarde valt, deemoedig beide knieën buigt voor zijn Meester en kinderlijk-naïef beide ruw-gevochten handen samenstrengelt tot een bede, dan is het hier goed...

ARS MODERNA

De moderne kunst, zoals HARDWIG uit Berchem haar beoefend ziet.

Of als 's avonds de tere burchtgravinne zich in het gebed verdiept bij het welkend lichtje der kleine godslamp, dan maakt de kilte plaats voor een weldoende warmte in ziel en lichaam, de eenzaamheid voor de heerlijke gewaarwording, één te zijn met de Heer der Schepping...

Ja... 't is goed in de burchtkapel... Het mag er kil zijn... Ge wordt er warm... 't is er goed...

En al is 't er soms donker... Je wordt er verblind door de heerlijkheid van God, van Zijn goedheid en almacht...

Hier vouwen de handen van de burchtheer zich samen, die pas van de verbeten strijd wankelend is weergekeerd en die hier neerknielt en bidt...

Hier vouwen zich de tere, kleine en witte handjes van de burchtgravin zich samen, hier in deze slotkapel !

't is goed in de slotkapel, al is het er donker en kil...

't is er goed — altijd — wijl één met God...

S.K., DE EDELE RIDDER uit Beersel-Dries.

LENTE-ONTWAKEN

Het beekje vliet al bruisen(d)
Snel langs zijn oevers voort,
En dennetoppen ruisen
Eeuwig en ongestoord.

Veel leuke bloementrosjes
Doorpoelers de wei ;
De jeugdige groene bosjes
Bezingen blij de Mel.

Een meisje huppelt vrolijk
Langs 'n landelijke weg ;
Een merel fluit zijn elijk
Refreintje op de heg.

En uitgelaten kleintjes,
Die vreetelen in 't zand,
En maken zandfonteinjes,
Die stroelen uit hun hand.

De nooit vermoeide bieken
Cirk'len van bloem tot bloem,
Zij zingen blij hun liekens
In opgewekt gezoom.

De vogels tiereliefen
Bijna hun keelkens hees
Om 't jong en 't jeudig tieren
Van 't leven, dat herfees.

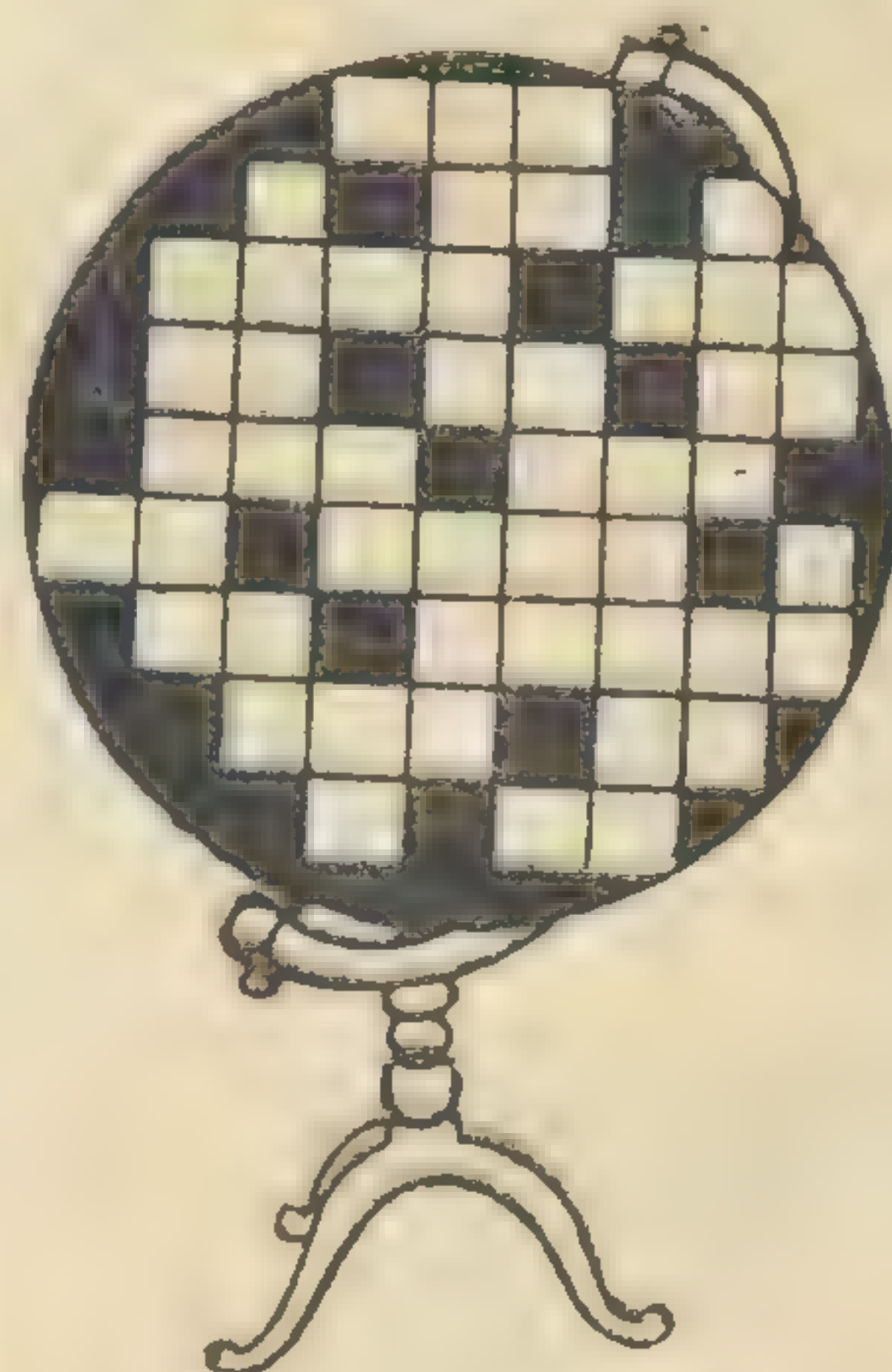
Ze halen uit hun kelen
De mooiste Melmuziek
Wijl zonnestralen strelen
De wereld magnifiek.

De eendjes plonzen joelend
In 'n koel en frisse beek
Die door het sonnezonen,
Van louter goud wel leek.

JEF uit Beveren.

Onze Kruiswoordraadsels

1 2 3 4 5 6 7 8

1
2
3
4
5
6
7
8
9

HORIZONTAAL

- 1 : Onbeweegbaar. — 2 : Muzieknoot. — 3 : Gewichtetheit van het metriek stelsel. — Ondergevel, bordes van het stadhuis waar bekendmakingen worden afgelezen. — 4 : Muzieknoot. — Gans. — Persoonlijk voornaamwoord. — 5 : Afstammelingen. — Zwaardvis. — 6 : Persoonlijk voornaamwoord. — Vroegere heerse van Venetië. — 7 : Ludolfaans getal. — Inboorling uit Afrika. — 8 : Holte in de muur om een beeld in te plaatsen. — 9 : Alles.

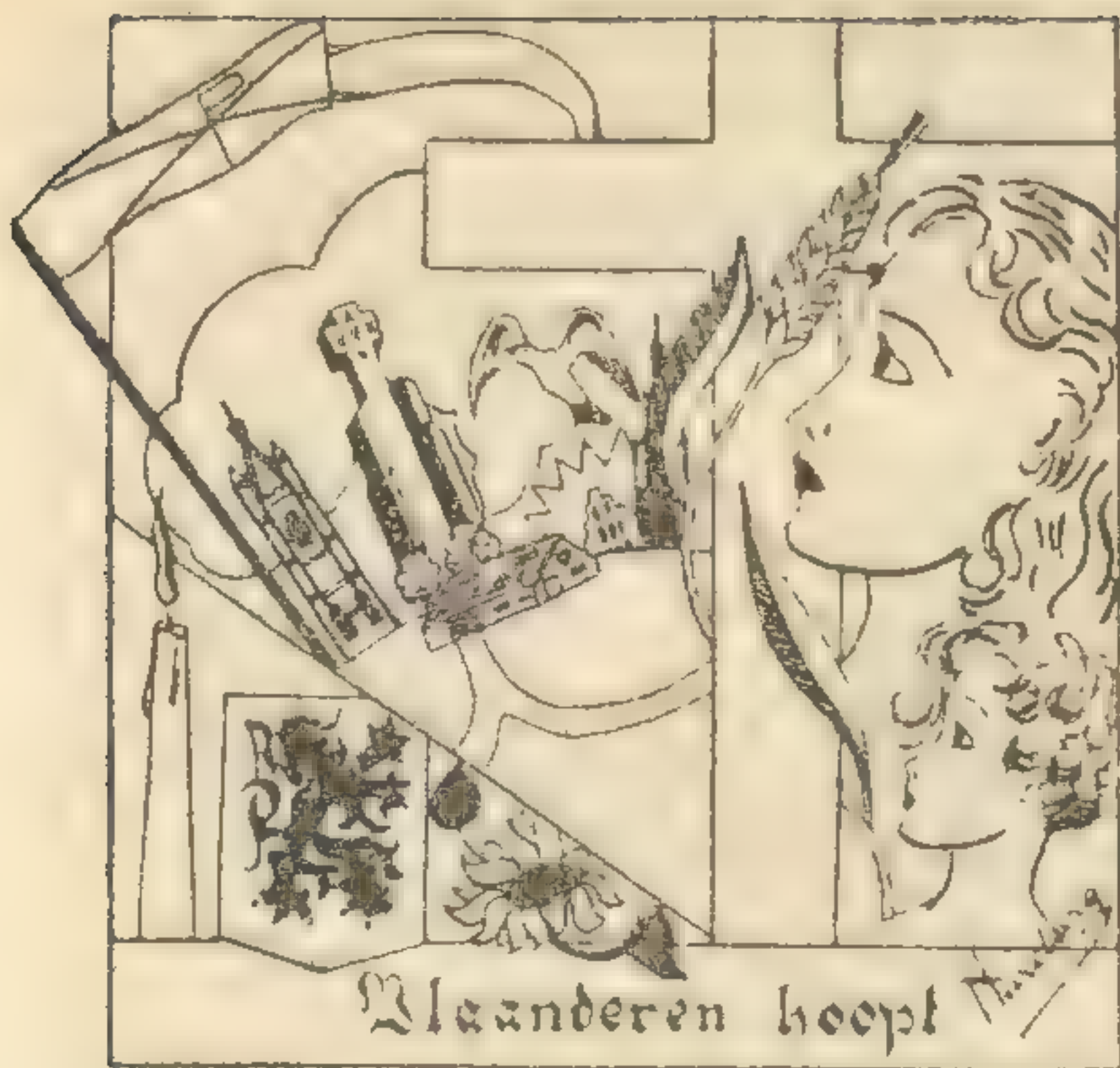
VERTIKAAL

- 1 : Een zeker aantal personen bijeen. — 2 : Loek met cilindervormige bollen. — Voorzetsel. — 3 : Reverendus dominus (afk.). — Persoonlijk voornaamwoord (spreektaal). — 4 : Meisjesnaam. — Bezittelijk voornaamwoord. — 5 : Muzieknoot. — Afgescheiden zitplaats in een schouwburg. — 6 : Liniaal. — 7 : Stad in prov. Luik. — Verouderde maatsch. — 8 : Persoonlijk voornaamwoord. — Bijwoord en voornaamwoord.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

- Horizontaal. — 1 : Oka. — 2 : Nis. — 3 : Ze. — 4 : Saters. — 5 : Troepen. — 6 : Paardekop. — 7 : Rad, Ko. — 8 : Oreye.

- Vertikaal. — 1 : Pro. — 2 : Stad. — 3 : Parades. — 4 : Tor. — 5 : Zeedier. — 6 : Knerpe. — 7 : Al, Sek. — 8 : Sa, Nok. — 9 : Po.

Het Belgische doel wordt uitstekend verde-
digd door HARDWIG uit Berchem.

Hel, 't was in de Mei... TekenknoI van
MENTOR 32.310 uit Nijlen.

Zelfportret van BODUOGNAT 33.179 uit
Ekeren.

Laatste inspanning van De Verdrongen Vis.
Ondeugende tekenknoI van DE PASSER uit
Roeselare.

Hier volgt de korte samenvatting van
alle eervolle vermeldingen, die Snuffel deze
week mag toekennen. De eerste is voor
ZWARTE BEER 31.662 uit St. Gillis-Dender-
monde, voor zijn opstelknoI « Gauwdieven ».
De meeste rakkers, Serge, lukt het niet,
het enthousiasme, dat ze zelf hebben, op
anderen over te planten. Volgens Snuffel
is hier enkel wat te bereiken met persoon-
lijk — schriftelijk of mondeling — contact.
Een Robbedoesrakker geeft nooit de moed
op, dat weet je. Groeten aan je Nederland-
se vriend! Je manier van oprichten van
die kritiekclub zou op zijn minst erg om-
slachtig geweest zijn, vind je ook niet?
En wel duidelijk voor jou, maar niet voor
mogelijke leden!

WINNETOU uit Berlare-Dendermonde ver-
overt een eervolle vermelding voor wat hij
een gedicht noemt, « Rijmen » alleen leveren
nog geen gedicht, Roger! En zeker niet,
als die rijmen zo onzuiver zijn als « sluer »
met « slulmer ». En « In 't Westen daalt 't
zonneke in een avondlijk wonneke » is pure
nonsens.

Eervolle vermelding tekenknollen : ZOR-
RO uit St. Amands-Puurs. Je lijnen vloeien
uit, Jean! De MARSUPIAMI uit Zand-
voorde voor zijn zelfportret, TEDDY BILL
uit St. Amands voor zijn nagetekend knol-
letje. Goed werk, Lucien! DE KOUDE ZON
uit Wenduine, die voor een van zijn knol-
letjes nog een plaatsje krijgt, als... Sjarel
mogelijk een gaatje vindt! Groeten aan
Romain, Stanis! En jullie allebei van harte
beterschap. Laat ons hopen, dat het onze
knappe Sjarel lukt, in komende tuintjes
wat meer tekenknolletjes te planten, anders
raken we zo hopeloos achter! Eén teleur-
gestelde is er bij deze knollentuin : ons
aller vriend P. K., die zich niet eervol ver-
meldt ziet! Maar Piet kan dan al treuren,
mistroostig blijft hij niet. Zie maar eens,
hoe zwierig hij zijn gieter hanteert. Hét

Vlassenbroek! NageknoIde tekening (keurig
werk!) van ZWARTE BEER uit St. Gillis-
Dendermonde.

zal de knolletjes — en hemzelf — deugd
doen!

Sjarel staat ingrijpens klaar. Weg wij, weg
Pieter! Tot volgende week, rakkers en rak-
keresjes. Benut je vrije tijd voor de knol-
lentuin, maar laat je dagelijkse plicht voor-
gaan. Groeten met haaltjes van Sjarel, met
straaltjes van Piet, maar met baaltjes in
alle taaltjes van jullie voorplanter in de
knollentuin

SNUFFEL

De watersnood in Nederland. Geëvacueerde
boeren in de buurt van Schiebroek. Tekon-
knoI van FR. R. uit Rotterdam.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	4.20	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eind- hoven. - Giro : 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	70	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwer- pen. - P. C. R. : 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	70	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

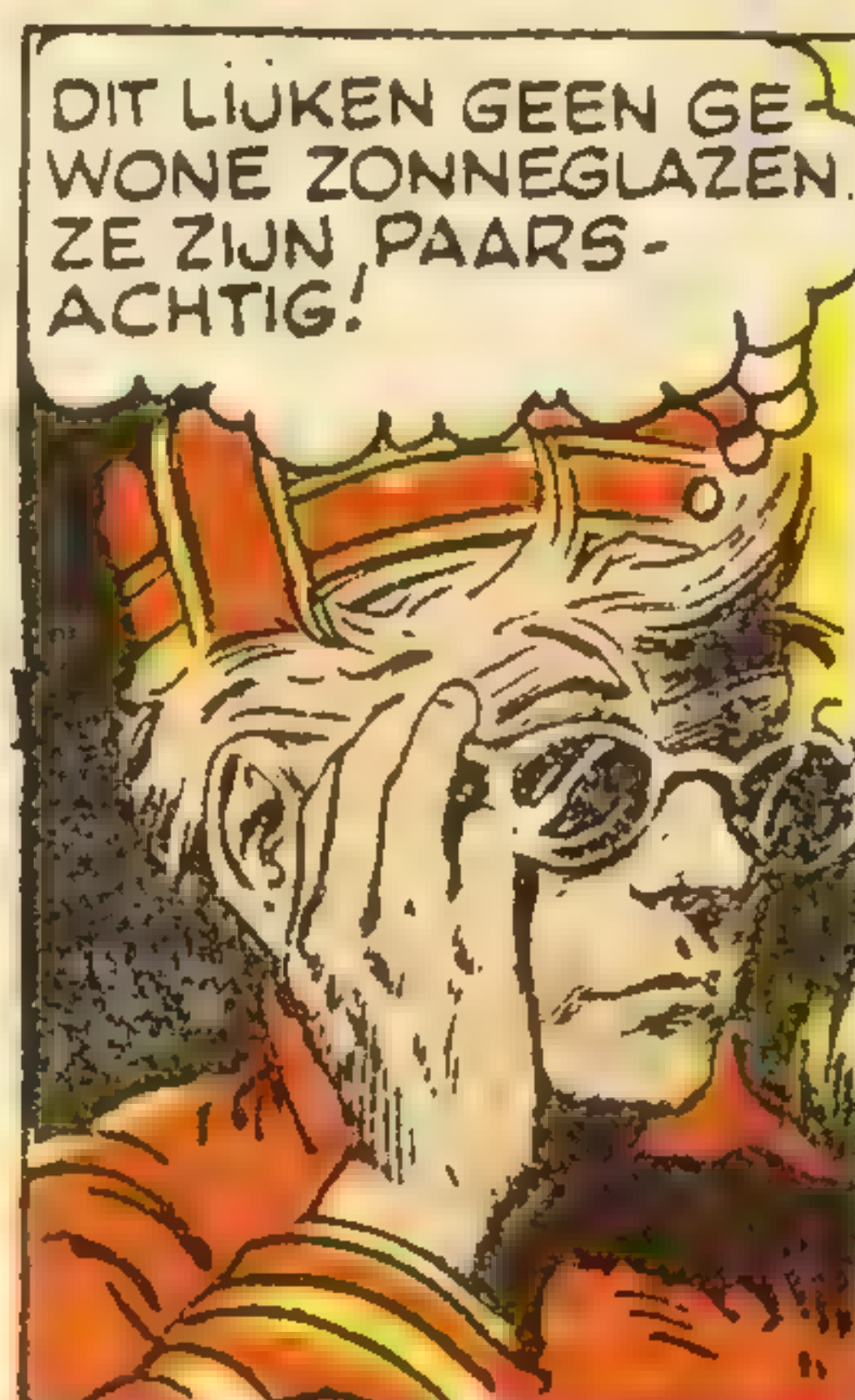

De grote Nekro is feitelijk maar een oplichter, die boze plannen tegen Dooley smeedt. Rik, die door hem aangenomen is, verdenkt hem.

RIK RAKKERS

Copyright opera mundi

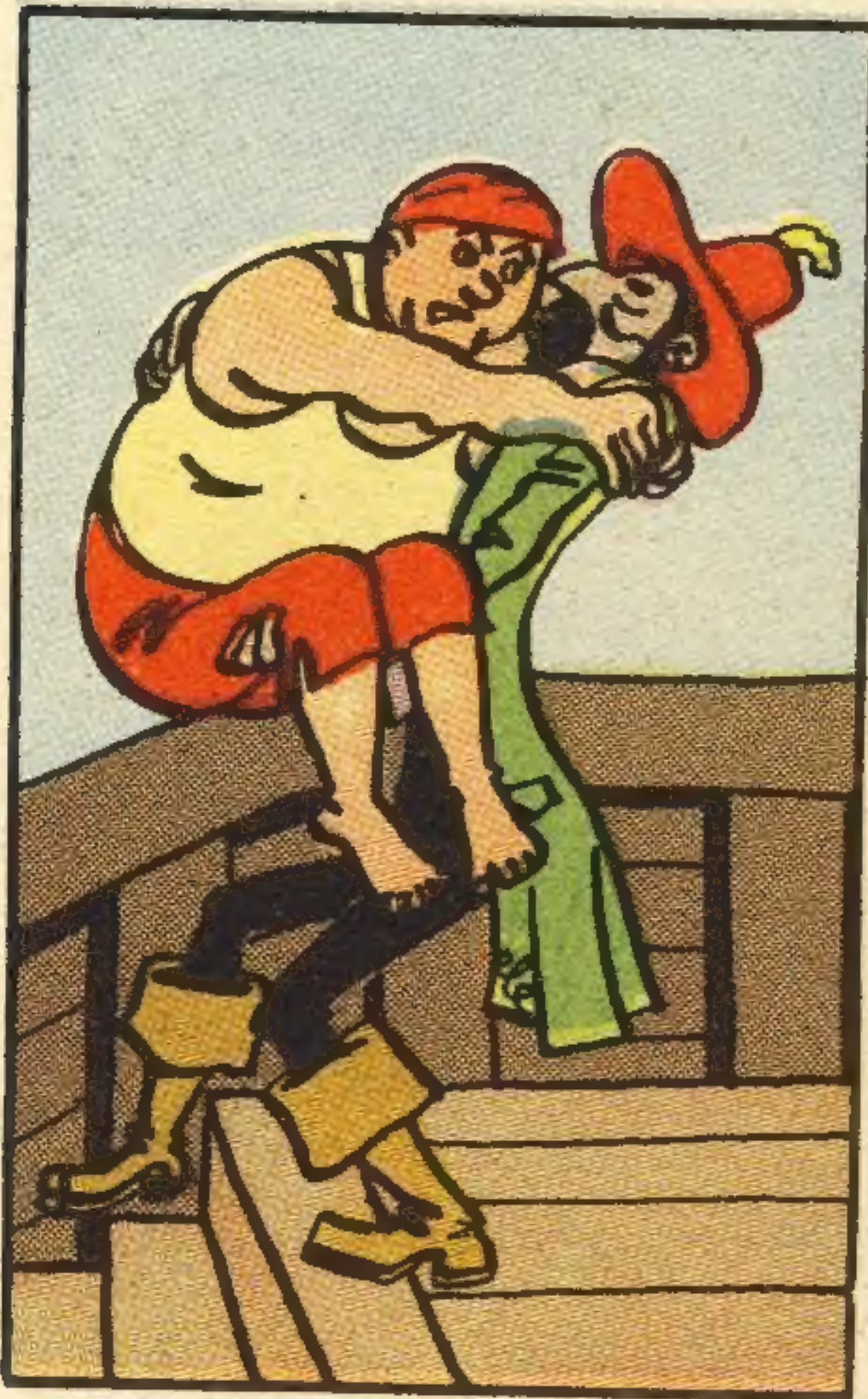
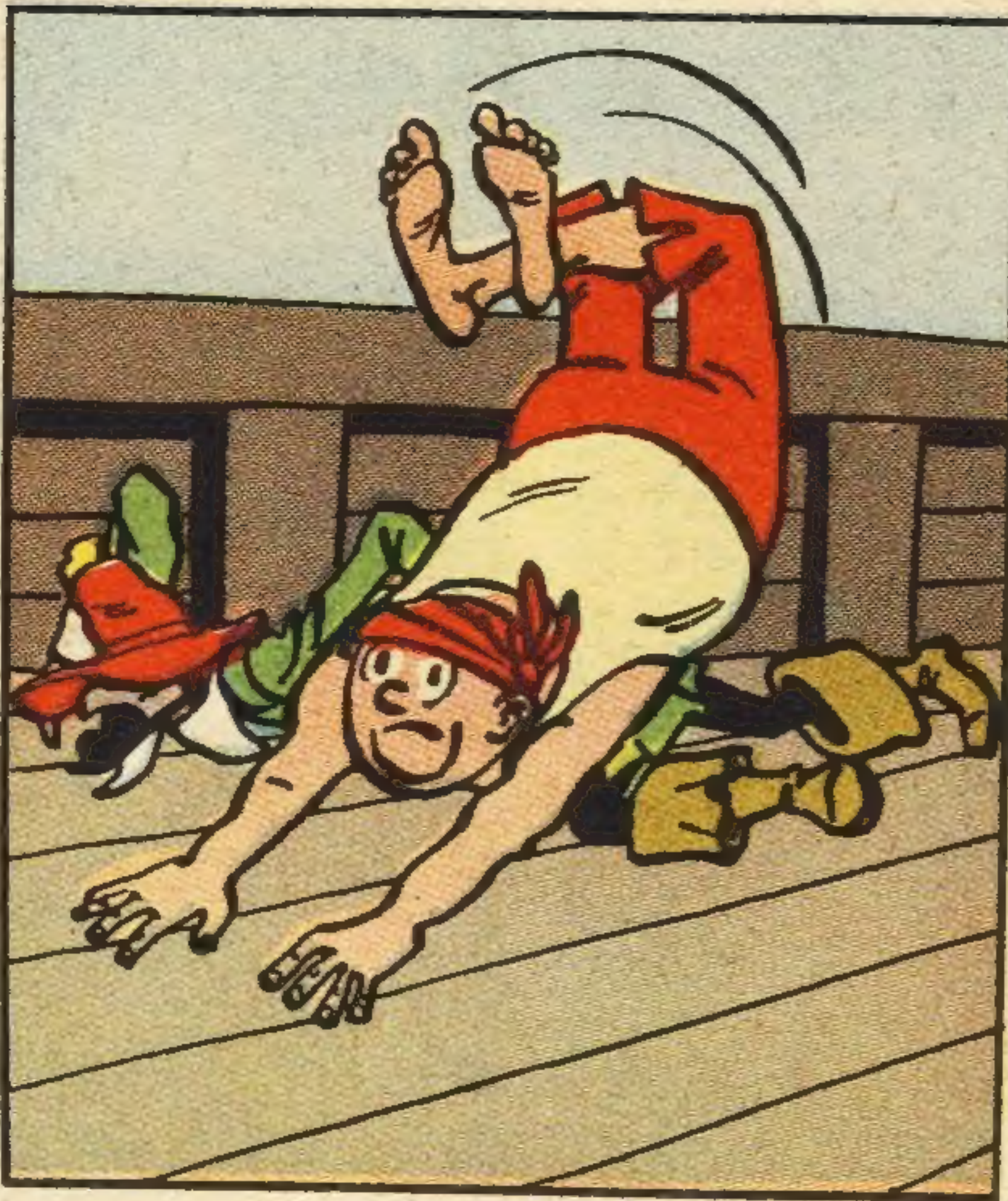

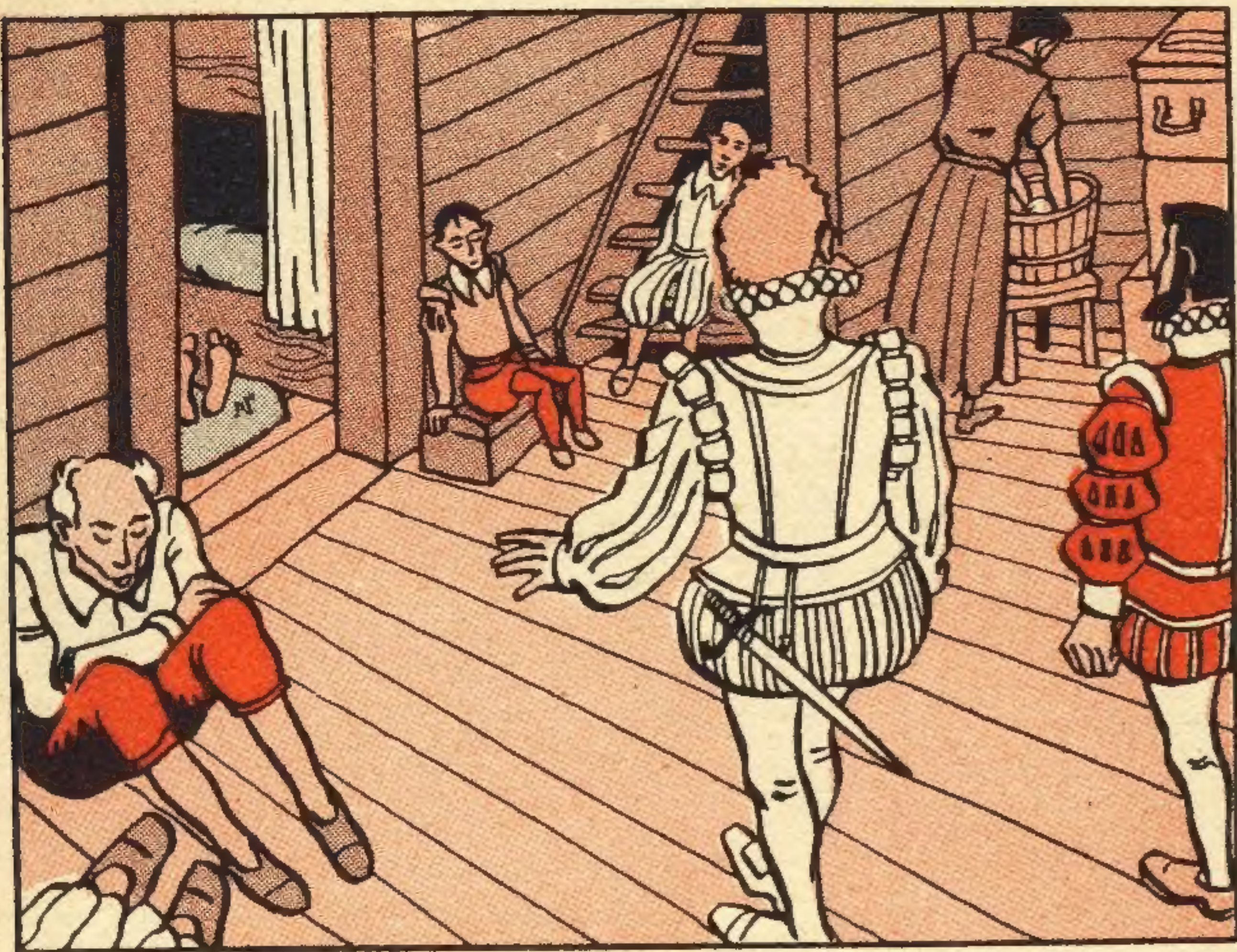
2-15 - WORDT VERVOLGD

Xaverius

VERTELD
DOOR DE
MINSTREEL

AAN BOORD VAN DE
"SANTIAGO" HEEFT
DEMONIO HAAT TEGEN
PATER XAVERIUS
"OPGEVAT."

DE BONTE WERELD

ROODHUIDEN in Afrika

DE BOOLI'S

FRANS
EQUATORIAAL AFRIKA

SOEDAN

STANLEYSTAD

BELGISCH
KONGO

BANDUNDU WATU

OHWE

CEOPOLDSTAD

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

OHWE

DE BOOLI'S ZIJN RODE NEGERS!...
HUN HUID IS MET OKER INGE-
SMEERD. DIT GOEDJE IS EEN
MENGSEL VAN CAMPÊCHE-
POEIER EN OLIE...

ZELFS OM TE DANKEN
LEGGEN DE BOOLI-
VROUWEN NOOIT
HUN MES AF...

ZE MENEN DAT HET OPHOUDT
MET REGENEN ALS ZE
EEN TAK MET BLAADJES
ERAAN RONDZWAAIEN, NA-
DAT ZE EEN ZAADJE IN HUN
MOND GESTOPT HEBBEN.

BIJ DE BOOLI'S VJLEN
IJDELTUITEN HUN TANDEN
PUNTIG AFEN DRAGEN
HOOFDDEKSELS VAN VEREN,
DIE MET EEN TOUWTJE VAST-
GEHOUDEN WORDEN. HET
UITEINDE ER VAN KLEMMEN
ZE TUSSEN HUN TANDEN...

SPLINTERS IN HUN VOETEN
HALEN ZE ER MET EEN
SPEERPUNT UIT !!!...
BRRR!...

ALS EEUWIGE ZWERVERS ZIJN DE BOO-
LI'S BUITENGEWONE VERHUIZERS...EEN
HUT UIT ELKAAR NEMEN VERGT VAN
HUN MAAR 20 MINUTEN...EN HAAR
WEER OPSLAAN EEN KWARTIER!...

EPape

STANLEY

